

T.C
KADIR HAS ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
FİLM VE DRAMA BÖLÜMÜ
(YÖNETMENLİK ODAK ALANI)

“İZ”
ADLI KISA FİLM ÇALIŞMASININ
YARATIM SÜRECİ

SİMGE GÖKBAYRAK

S.B.E. Film ve Drama Yüksek Lisans Programında Hazırlanan
Yüksek Lisans Tezi

Tez Danışmanı: Ezel Akay
Eş danışman: Doç.Dr. Çetin Sarıkartal

OCAK, 2011
İSTANBUL

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	I
ÖZET.....	IV
ABSTRACT.....	V
GİRİŞ.....	VI
1.KAVRAMSAL ÇERÇEVE.....	10
1.1. Temel Çalışma Kavramı.....	10
1.2. Tematik Arka Plan.....	14
2. FİLMİN ANLATISI.....	16
2.1. Sinopsis.....	16
2.2. Tretman.....	16
2.3. Senaryo.....	18
3. FİLMİN GELİŞİM SÜRECİ.....	30
3.1. Üretim Öncesi.....	30
3.2. Üretim.....	43
3.3. Üretim Sonrası.....	50
4.DEĞERLENDİRME VE SONUÇ.....	52
5.EKLER.....	54

ÖNSÖZ

Anadolu Üniveristesi İletişim Bilimleri Fakültesi Sinema – TV bölümünden mezun olduktan sonra, kendi eğitimim, vizyonumun gelişmesi, eksiklerimi görmek ve benim için en önemlisi üretmek adına hayatımda aldığım en doğru kararlardan biri, Kadir Has Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Film ve Drama Bölümü'nde yüksek lisans eğitimi almak oldu.

Hemen film yönetmeni olacağıma inandığım daha genç yaşlarımda, büyük bir motivasyonla mezun olduktan sonra, İstanbul'a gelip 'film piyasası' olarak kabaca ifade edilen sektörde iş hayatına başlayıp gelecek ideallerime adım adım yaklaştığımı umarken, durmak bilmeyen ve hızla dönen bir çarkta ideallerime uzaktan baktığımı farkettiğim zamam, sanırım biraz büyümeye başladığım zamandır. Yönetmenlik, adım adım yükselip belli bir zamandan sonra kendiliğinden edinebileceğin bir meslek değildi, uzun zaman asistanlık yaptıktan sonra terfi alıp da yönetmen olmazdın. Öğrenciliği özlemem de bu döneme denk gelir. Kendi özel çabam olmadan, bir zaman dilimini atlatıp, kabul görür bir deneyimi ispatladıktan sonra bile ben idealime ulaşamayabilirdim.

Bugün de hala aynı fikirdeyim. Hatta birgün birileri bana 'artık yönetmen oldun' dese bile, kendimi ikna edip edemeyeceğimden emin değilim. Ama şimdi içim eskisine göre daha rahat. İşte beni mutlu eden, çabamı destekleyen, yardımcı olan, anlayan, motive eden, eleştiren, yalnız bırakmayan, anlayışla karşılayan, yermeyen, ayıplamayan, öğreten ve beni gerçekten sıcacık karşılayan bölümüm Film ve Drama'ya teşekkür borçluyum. Ben şaşkın ve biraz mahsun başladığım bu okulu; motive olmuş, heyecanlı, üretmiş ve daha da üretmek için kendimde o gücü hissederek mezun oluyorum. Film ve Drama Bölümü benim için, eğitim hayatımda sadece bir yüksek lisans değil, beni uyandıran, kendime getiren ve ne için çabaladığımı hatırlatan bir dönem olmuştur.

Dolaylı olarak da bu bölümün bana kazandırdıkları oldu. Yönetmenin Sanatı dersi kapsamında gerçekleştirdiğim 'İd' isimli kısa filmim yurt içi ve yurt dışı pek çok festivalde gösterim aldı, yarışmalarda finalist oldu, 20. Uluslararası İstanbul Kısa Film Festival'inde Deneysel Dalda ve 6. Metro Group Kısa Film Yarışmasında birincilik ödüllерinin sahibi oldu. Bu sebeple, New York'taki New York Film Academy'e gittim ve program kapsamında 3 tane kısa film çektim.

Kendi hayatımda, kişiliğimde, mesleğimde, ideallerime bir adım daha atmama destek olan tüm Film ve Drama Bölümüne, öğretmenlerime, dönem arkadaşlarıma ne kadar teşekkür etsem azdır. Bu bölüm benim için bir dönemin bittiği, yeni ve güzel bir dönemin başlamasını sağlayan bir kırılma noktası olmuştur.

Hiçbir şey demeden yüzümdeki ifadeden derdimi anlayan ve beni hiç yalnız bırakmayan Çetin Sarıkartal'a; gözlerindeki capcanlı ışıkla beni motive eden ve dünyaları değiştirebileceğime bile inandıran ve yine beni yalnız bırakmayan, beni özgürlüğüme salan örnek aldığım, sevgili hocam Ezel Akay'a; diyemediğim şeyleri karışık cümlelerim arasından seçip çıkararak, beni bıkmadan

dinleyen, herşeyi en baştan anlatmaktan bıkmayan, heyecanıyla örnek olan hocam Haluk Ünal'a; prodüktörlere kızgınlığımı unutturan, bizi sürekli düşünmeye zorlayan, kafamızı çalıştıran, içimizdeki potansiyeli iyi niyetle bize gösteren ve aynı heyecanla üretme hevesiyle örnek olan hocam Ufuk Ahıska'ya; sınırlamı zorlayan, sektördeki kadınları anlayan, cesur ve motive eden sevgili hocam Ayşenil Şamlıoğlu'na; derslerine konuk olarak katılmama izin veren, tez projem olan senaryoyu geliştirmemde bana yardımcı olan, satır satır okuyup yorum yapan hocam Barış Pirhasan'a; bir sinema öğrencisi olarak nasıl bilmem diye utanarak hayıflandığım türk filmlerini bize öğreten ve bana yeni bir pencere açan hocam Övgü Gökçe'ye ve bu bölümün var olmasında katkıda bulunan dersini alamadığım tüm hocalara doğru yerde, doğru zamanda, doğru eğitimi verdikleri için tek tek teşekkür ederim.

Ayrıca, tez projemi gerçekleştirirken bana yardımcı olan sevgili arkadaşım Ozan'a ve yaz tatili döneminde beni bir imzasıyla korkulu rüyalarımın kurtaran hocam Murat Akser'e teşekkür ederim.

Tez projem olan 'İz' isimli kısa filmin yapım sürecinde neredeyse tanıdığım herkese ve yeni tanıştığım pek çok kişiye bir ömür boyu borçluyum. Her konuda 'bu kızın bir bildiği vardır' diye bana inanan aileme, bana benden çok inanan ve bir anlamda mecburen senaristlik yapan sevgilim Tunca Subaşı'ya, projeyi sahiplenen yeri gelince gösterdiğim özeni yeterli bulmayıp beni uyarın kardeşim, aynı zamanda filmin görüntü yönetmenliği de yapan Ülgen Kuru'ya, filmin Şırnak'ta geçen bölümlerini çekmemi sağlayan, bir anlamda bana sponsor olan Tonx ailesine ve beni evinde ağırlayan, filmde oyunculuk, sanat yönetmenliği, kostüm tasarımı ve çevirmenlik gibi her türlü görevi yapan sevgili kardeşim Heqi Tonx'a, asistanlık görevini başarıyla üstlenen sevgili Tuğçe Kayaarası, Umut Vardarlı ve Tolga Subaşı'ya, zor bir çekim gününde beni yalnız bırakmayan Memet Salıcı'ya, benim hep yanımda olan, zor anımda beni kurtaran sevgili kardeşim Ezgi Bundak'a, evini, sabrını, emeğini esirgemeyen canım arkadaşım Ali Kocaarslan'a, Şırnak çekimlerinden önce fikirleriyle bana destek olan Çiğdem Mater'e, yine canla başla çalışıp en iyi ışığı yapan sevgili arkadaşım Arif Çizmeci'ye, sadece oyuncu olarak değil kendini ekipten görüp bana sponsorluk desteği bulan abim Haldun Aytı'ya, benimle değerli oyuncu arkadaşı Serap Uluyol Karanfilci'yle tanıştıran arkadaşım Deniz Ceyhan'a, Efe Tur'un çok değerli çalışanlarına, Kapalı Çarşı çekimlerinde bana yardımcı olan sevgili arkadaşım Rafi'ye, bana sponsor desteği bulan sayın Kadir Has Üniversitesi rektör yardımcısı Celal Kılıç'a çok ama çok teşekkür ederim.

Filmde oynayan; Erdal Yıldırım, Onur Özaydın, Reha Kadak, Burak Şenbak, Perihan Işılğaner, Fatih Tolga Subaşı, Hakan Çimenli, Serap Uluyol Karanfilci, Bülent Şakrak, Haldun Aytı, Heqi Tonx, Cemal Tonx, Mehdi Tonka, Ramazan Güleroğlu, Mehmet Kahraman, Can Ertaş, İhsan Tunca Subaşı, Neslihan Uzer, Ayça Kesebir, Tayfun Kesebir, Arif Çizmeci, Elif Şengül Avcı, Guido Casaretto, Doğa Okay, Aynur Işılğaner Subaşı, Ömer Namdar, Hasan Namdar, Veysi Namdar, Ömer

Çakan, Baki Güngen, Mehmet Tonka'ya teşekkür ederim. Ayrıca, verdikleri destekten ötürü Life Ajans Özgür Elvan ve Neslihan Uzer Casting Neslihan Uzer'e teşekkür ederim.

Bu filme sponsorluk desteği sağlayan herkese ve her şirkete teşekkür ederim.

'İz' filminin sponsorları:

Filme ana sponsorluk desteği veren FONEX'e ve değerli Kadir Yazıcı'ya çok teşekkür ederim.

Ayrıca, yepyeni Canon 5D Mark ii'sini tereddütsüz veren, akıl hocam, sevgili Tamer Başaran'a, Tonx Ailesine, bıkmadan yap yap bitmeyen filmin kurgusunu özene bezene yapan canım dostum Ayhan Çetiner ve Filmline Prodüksiyon şirketine, Life Ajans Özgür Elvan'a, Neslihan Uzer Casting'ten Neslihan Uzer'e, ekipman desteği veren Orion Işık'a, Abdullah Yazıcı, Kadir Yazıcı ve Ulutaş Yazıcı'ya, yine ekipman desteği veren İstanbul Kamera ve Işık'a ve Ferhat Temel'e, 1000 Volt Post Prodüksiyon Şirketine, Gamze Yegül'e ve Gül Aydın'a, filmin color correction'ını yapan eski dostum Ahmet Güney'e, filmin miksaajını yapan, her zaman bana destek olan canım abim Cem Gönenç'e ve Sinefekt'e, tüm yeteğini sergileyen bir tanecik dostum Tunç 'Turbo' Dindaş'a, otelinde çekim yapmamıza izin veren Daphnis Otel'e, Ayşegül Aşoğlu, Sinem Selçuk ve Mehmet Hocoğlu'na, bar çekimlerini yaptığımız Corridor bara ve Osman İlder Yalın'a, bardan çıkış sahnesini çektiğimiz Yan Gastro Bar'a, Candan İnternet Cafe'ye, Kapalı Çarşı Şark Kahvesi'ne, Kapalı Çarşı Esnaf ve Sanatkar Derneğine, Kapalı Çarşı Mehmet Cümbüş Mücevherat'a, Efe Tur'a ve Mehmet Asil Eltem'e, Pera Palas Taksi'ye ve Yayla Büryan Salonu'na çok teşekkür ederim.

ÖZET

“İZ” ADLI KISA FİLM ÇALIŞMASININ YARATIM SÜRECİ

Gökbayrak, Simge

Film ve Drama Yüksek Lisans Programı (Yönetmenlik)

Tez Danışmanı: Ezel Akay

Eş danışman: Doç.Dr. Çetin Sarıkartal

2011, 54 sayfa

Bu çalışmada; Film ve Drama Yüksek Lisans Programı’nda yönetmenlik odak alanlı eğitim gören Simge Gökbayrak'ın “İZ” adlı kısa filmi çekme süreci ele alınmıştır. Filmde 'haber alma' durumu üzerinden kitle iletişim araçlarının günümüz toplumuna etkisi duyarsızlaşma, alışma ve Baudliard'ın Simülasyon Kavramı ve kitle iletişim araçlarına bakışı bağlamında değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Gerçeklik, Simülasyon, Duyarsızlaşma, Alışma, Haber Alma, Haberin sunumu, Kitle İletişim Araçları, Medya, Bireyselleşme.

ABSTRACT

CREATION PHASE OF THE SHORT MOVIE “TRACE”

Gökbayrak, Simge

MFA in Film and Drama

Supervisors: Ezel Akay – Dr. Çetin Sarıkartal

2011, 55 pages

The aim of this study is to analyze the preparation and directing phases of the film called TRACE directed by Simge GÖKBAYRAK who has been studying in Film and Drama Master's Program. The evaluation of the film by effect of mass communication to modern society, desensitization, orientation and Baudliard's simulation concept context of receive news from mass communication.

Key Words: Reality, Simulation, Desensitization, Orientation, Receiving news, Presentation of news, Mass Communicatin, Media, Individualism

GİRİŞ

Daha önceki adı 'Saddam Ölmüş' olan öyküyü Tunca Subaşı yazdı. Filmin sinopsisi ilk olarak Saddam'ın idamından hemen sonra, yani 2007 ocak ayında yazılmıştı. Daha sonra tretmanını Tunca'yla birlikte yazdık. Geçen yıl tez için sunduğum olası projelerin içinden bu senaryoyu tercih ediyordum. Çetin hoca ve sınıf arkadaşlarımın da oy birliğiyle bu senaryo seçildi. Bu senaryonun diğerlerinden farkı, oyuncu çalışmasına olanak vermesi, farklı mekanlarda geçmesi, daha zengin bir görselliğe sahip olma imkanının olması, beni prodüksiyon açısından zorlayacak olması, ki böylece kolaycılığa kaçmadan daha fazla deneyim kazanabilecektim, ve filminden çıkan düşünceleri izleyiciyle paylaşmak istememdi.

Saddam'ın ölümünden zaman geçmişti ve Tunca öyküyü Saddam'ın idamından hemen sonra yazmıştı. Güncelliğini kaybeden bir haber üzerine mi bir film yapıyoruz diye sorduk kendimize, Saddam'ın yerine ne koyarsak film yine aynı şeyi anlatır diye düşündük. Ama Saddam kadar güçlü, dikkat çekici ve enternasyonal bir öge bulamadık. Saddam bütün dünyanın tanıdığı bir diktatördü ve bizim filmde anlatmak istediğimize uygun bir ikonu. Saddam yerine başka bir şey koymaktan vazgeçtik. Daha sonra senaryoyu yazdık. Ama diyaloglar çok ağırlıktaydı ve filmi uzatan gereksiz öğeler vardı. Barış Pirhasan'ın dersinde, sinopsis, tretman, senaryo ve çekim senaryosunu tamamlayıp sınıfa sundum. Sınıfta senaryo üzerine tartıştık ve gerçekten kısılması gerektiğine karar verdik. Bunun üzerine Tunca'yla diyalogların çoğunu çıkardık, gerekli olan diyalogları ve mizah öğesi içeren kimi diyalogları bıraktık. Paralel kurguya uygun, hikayeler ve karakterler birbirine bağlanarak ilerleyecek şekilde düzenledik.

Ben okulu 1 dönem daha uzattım. Bu film için bir miktar bütçe ayırmıştım ama geçen zamanda onu koruyamadım ve filmin anlamını bozmadan daha kısa olacak şekilde senaryoyu revize etmeyi düşündüm. Ancak Ezel hocayla yaptığımız bir toplantının ardından bu fikrimden vazgeçtim ve senaryoyu kısaltmadan, değiştirmeden çekmeye karar verdim. Bir süre sponsor aradım. Bulamadım ve filmi yine kendi imkanlarımla çekmeye başladım. Sponsoru ancak filmin tüm çekimlerini tamamladıktan sonra bulabildim.

'İz', kaynağına en son ulaşan bir haberin yolu üzerinedir. Toplum düzenindeki görece ama gerçekçi önceliklere göre haberin yolu tanımlanır. Tesadüflerle ilerleyen bu yol, kaynağında son bulur. Haberin yolu İstanbul'dan Irak'a kadardır. Haberin içeriği de bu noktada önemlidir. Saddam'ın

ölüm haberi önce para piyasalarını etkiler ve kapalı çarşıdaki ayaklı borsa karışır. Daha sonra 12 birbirinden farklı ana karakter tesadüfler zinciriyle Saddam'ın öldüğünü öğrenirler. 12 karakter farklı yaşta, farklı cinsiyette, farklı sosyo ekonomik seviyede, farklı eğitim düzeyinde, farklı yerlerde yaşayan karakterlerdir. Hepsi haberi öğrendikten sonra hayata kaldıkları yerden devam ederler. Onlar için değişen hiçbir şey olmaz.

Film Saddam'ı yermez ya da övmez. Sonuçta doğru- yanlış ya da bir taraf olmak gerekmez. Saddam'dan nefret eden bir kesim olduğu gibi yandaşları da çoktu. Ölümüyle bir ülkenin kaderi değişti. Saddam öldüğünde cep telefonu ile çekilen idam görüntüsü sansürlü yayınlandı. Pek çoğumuz bu görüntüyü izledi, aynı film izler gibi. Bir insanın gerçekten gözlemizin önünde ölüşünü izledik ve hayatımıza kaldığımız yerden devam ettik.

Çehov şöyle demişti: *'Bir sorunun çözümü ve bir soruyu yöneltmek tamamen iki farklı şeydir. Ve sadece ikincisi sanatçının sorumluluğudur.'* Bu film kitle iletişim araçlarını izleme alışkanlıklarımız doğrultusunda, izlediklerimize ve duyduklarımıza duyarsızlaşmamız, hatta gerçeklik algımızın değiştiğini anlatıyor. Bu değişim için bir çözüm olduğunu savunmuyor ya da bir çözüm sunmuyor; böyle bir değişim olduğuna işaret ediyor.

1. KAVRAMSAL ÇERÇEVE

1.1. Temel Çalışma Kavram

'İz' filmiyle kitlesel iletişim araçlardan kaynaklanan duyarsızlaşma ile ilgili 2 soru sorulabilir. Birincisi, kitle iletişim araçlarının haberin sunumuyla toplumun iyi, kötü her habere alışması ve duyarsızlaşması; diğeri de alınan haberin sayısı, içeriği ve duyarsızlaşmayla, haberin algıdaki gerçekliği. Bu yargıları açıklamak için medyanın anlam yaratma sürecini ve ünlü düşünür Jean Baudrillard'ın Simülasyon Kavramını tanımlayacağım.

Medya insanların dış dünyada yaşananlardan haberdar olma yoludur. Bu ilk olarak insanları medyaya bağlayan, kopmasına engel olan nedendir. İnsan kendini güvende hissedebilmek için dışarıda olan bitenden haberdar olmak ister. Bu süreçler insanları sıkı bir şekilde medyaya bağımlı hale getirir. Aynı zamanda medyanın bu haberci kimliği, insanlar üzerinde güvenilir bir imaj yaratabilmesini sağlamıştır.

“Gerçeklik haber için en önemli öğelerden biridir. Yüz yüze iletişimde çevremizdeki insanlara ilişkin bir haber duyduğumuzda edindiğimiz bilgilerin gerçekliğini sorgularız. Gerçekliğine ikna olduğumuz, inanmak istediğimiz bilgileri gerçek, inanmadıklarımıza ise söylenti, dedikodu olarak değerlendiririz. Fakat işin içine bir kitle iletişim aracı girdiğinde karşımıza yeni bir gerçeklik kavramı çıkmakta. Öncelikle böyle bir ortamda karşılaştığımız gerçeklik, kendi gördüğümüz ve duyduğumuz ya da yakınlarımızın süzgecinden geçen gerçeklikten çok farklıdır. Çünkü bu kez algıladığımız gerçekliği kendi yöntemleri, sınırlılıkları ve güçleri izin verdiği ölçüde bize aktaran, bir kitle iletişim aracıdır.”¹

Haberin algıdaki gerçekliğini açıklamak için ünlü düşünür Jean Baudrillard, Simülasyon Kavramını şöyle açıklıyor.

Jean Baudrillard Simülasyonu "Gerçeğe ait tüm göstergeleri ele geçirmiş ve gerçeğin yerine geçmiş sahte" olarak niteler. Simülasyon gerçek'in bir benzeri olmadığı gibi gerçek'miş gibi yapan bir hali de değildir. Simülasyon nasıl ve ne zaman olduğu bilinmeyen bir şekilde sinsice gerçek'i yok edip yerine geçmiş olan onun bir hipergerçeğidir.² Miş' gibi yapmak, bir şeyin gerçekte olduğu

1 Alper ALTUNAY, **Toplum ve İletişim**, Editör: Nazlı Bayram, Anadolu Üniversitesi Yayınları, s.90-91

2 **Hipergerçeklik**: Gerçeklik çökmüştür ve bugün sadece imgeden, yanılsamadan ya da simülasyondan ibarettir. Model temsil ettiği varsayılan gerçeklikten daha gerçektir. Hiper-gerçeklik çoktan yeniden üretilmiş olan şeydir. Kökeni ya da gerçekliği olmayan bir gerçeğin modelidir.

şey olmadığını anlatmaktır. Bunun için de miş' gibi olanı gerçek'e bakarak ayırdedebilme şansına sahibizdir. Oysa simülasyon hakiki ile sahte, gerçek ile imge arasındaki farkı ortadan kaldırmıştır. Miş' gibi olanı gerçeğe karşı test etmemiz ya da hangisinin gerçek hangisinin simülasyon olduğunu bilmemiz mümkün değildir. Bir simülasyonla karşı karşıya olduğumuzda böyle bir araçtan yoksun durumdayız demektir. Çünkü artık ortada iki ayrı şey, hakiki ve sahte yoktur. Karşımızda tek bir şey vardır: O da sahte bir gerçeklik olan Simülasyon'dur.

Jean Baudrillard, gerçekliğin kapitalizm ve kitle iletişim araçları tarafından emilerek, başka bir gerçekliğe, hipergerçekliğe dönüştüğünü savunur. Bu durumda gerçek olanla olmayan arasındaki ayrım kalkmıştır, bunun yerini simülasyon³ ve simülakrlar⁴ almıştır. Simulakr taklit değildir, gerçeğin kendisidir. Baudrillard simuklar'ı şöyle tanımlar: *"Hakikat, ortada bir hakikat bulunmadığını gizlemeye çalıştığından simulakrların hakikati gizleme şansı yoktur. Simulakr hakikat demektir"*

Körfez savaşının gerçekte yaşanmadığı bir simulakr olduğu tezini de Baudrillard ortaya atmıştır: *"Savaş kan ve dehşet görüntülerinin olmadığı bir reyting oyunu haline dönüşmüştür. Öyle ki, akşam işten evlerimize geldiğimizde yemeklerimizi yedikten sonra bacaklarımızı sehpaye uzatıp çaylarımızı yudumlarken, dizinin devamını seyrederek gibi sakin ve o rehavetle bugün savaşta ne oldu bakalım bir dediğimiz bir duruma dönüşmüştür. Acıları duyumsamadığımız, empatiden yoksun kaldığımız, iştirilmiş (sözde) gazetecilikle gerçekleşen haberlerde haber niteliği taşıyan bir şey yoktur. Artık haberler de savaşlar da sadece simülasyondur. Parlayan ışıkları savaş diye seyreden bizler, savaşın çok uzağındaymiş gibi gece kameralarıyla çekim yapan yeşil ekranda; koşan askerleri görürüz sadece. Bu sahnelerde ölen siviller yoktur, çocuğunu kaybeden babanın ağlamasını haberci çekemez. İşte bu yüzden savaşlar da gerçekliğini yitirmiş durumdadır. Sadece simülasyona dönüşen 'bu savaş' diye izlettirilen ve izlediğimiz savaşlar söz konusudur. Bizler bu simülasyona gerçek diyoruz. Bizim gerçeğimiz simülasyonla yer değiştirmiş durumdadır. Gerçek çoktan yerini simülasyon alanına devretmiştir."*

Film Baudrillard'a göre okunduğunda Saddam'ın idamı bir simülakrdır.

Aslında izlediğimiz haberlerin gerçekleri yoktur, 'temsili' yani bir anlamda 'iz'i vardır. Filmde gerçeklik duygusunun kırıldığını her sahnede görürüz. Borsacı Çetin için doların düşmesi için bir sebep, çaycı genç için o günkü haber, kuyumcu emre için internette takılmak için bahane, Hasan için porno gibi vakit öldürmek için izlediği herhangi bir video, barmen Cüneyt ve bardaki kadın için şerefine içilebilecek bir sebep, taksici için dedikodu malzemesi, öğretim görevlisi için sosyolojik açıdan incelenecek başka bir konu, muavin için abilerinin gözüne girmek için kullanabileceğini düşündüğü güncel bir bilgi, kamyoncu için günler sonra duyduğu yeni bir haber...

3 **Simülasyon:** Bir araç, bir makine, bir sistem bir olguya özgü işleyiş biçiminin incelenme, gösterme ya da açıklanma amacıyla bir market ya da bir bilgisayar programı aracılığı ile yapay bir şekilde yeniden üretilmesi..

4 **Simülakr:** Bir gerçeklik olarak algılanmak isteyen görünüm.

Türkiye'den çıkıp haberin kaynağı olan Irak'a, Saddam'ın idamıyla kaderi değişen topraklara vardığımızda da sonuç değişmiyor. Irak'lı köylü yaşlı bir adam için onu aşan, allaha havale ettiği bir olay, Irak'ta büyüyen cahil, delikanlı çobanın ise Saddam'ın kim olduğundan haberi yok.

Hiçbir karaktere Saddam'ın ölümü, Saddam'ın ölümünü ifade etmez, bundan kaynaklı düşünmezler. Biz gerçek dediğimiz şeyi televizyondan izledikçe, alışıp duyarsızlaştık ve gerçeklik algımız değişti. Günümüzde, Testere filmiyle, Saddam'ın idamının videosunu izlemek aynı şey. Hatta haberin dışında bu olayı yaşayanlar için bile.

Bu yüzden senaryo çalışma sürecinde, karakterlerin hiçbiri Saddam'ın ölümüne dair kişisel bir yorum yapmaz ve ölümüyle ilgili hiçbir duygu sezemeyiz. İçinde buldukları anda yaşamaya devam ederler.

Filmin başlangıç sahnesi filmin bütününden anlatım olarak farklıdır. Senaryoya da daha sonradan eklenmiştir.

Yakın çekimle biri cama hohlar ve cam buğu olur. Elini buğunun olduğu yere koyar ve elini çekince izi çıkar.

2. sahnemiz kapalı çarşıda geçer. Borsacı Çetin ayaklı borsada günlerini geçiren bir borsacıdır. Her zaman iki telefonla gezen yoğun bir adamdır ve her iş kolundan tanıdığı vardır. Bir müşterisiyle telefonda konuşurken diğer telefonu çalar ve Saddam'ın öldüğünü öğrenir. Bu haberi sıkıntıyla karşılar ve telefonda müşterisine sıkıntılı haberi verir, dolar düşecektir ve müşterisi için uygun bir çözüm önerir. Sebebini telefonda söylerken tesadüfen ona çay vermekte olan çaycı Saddam'ın öldüğünü duyar.

3. sahnede biz artık çaycının o gününü izleriz. Genç, konuşkan bir delikanlıdır. Kapalı çarşıda neler olup bittiğini bilir. Gıpta ettiği Emre'nin kuyumcu dükkanına neşeyle girer. Dükkanakilere hemen çay kakalar. Kuyumcu Emre'nin her günkü sorusunun bugünkü cevabı Saddam'ın ölümüdür. Kuyumcu Emre de hali vakti yerinde bir işletmecidir. Yeterince para kazanır ve yeterince saygı görür. Yanında ayırmadığı laptoptan, dükkanda oturmaktan sıkıldıkça, yancılılarıyla sohbet edip internette takılır. Saddam'ın idam videosunu internette arar ve izler.

4. sahnede ekrandan diğer bir bilgisayar ekranına geçiş yaparız. Bir porno filmle Saddam'ın idam videosunu aynı ekranda yanyana izleyebilen Hasan internet kafede takılır. Mutsuzdur. Saddam'ın idam videosunun sonunu izleriz ve Hasan ardından biraz daha internette takılır. Sıkılır, evine yürür.

5. sahnede Hasan evine gelir. Annesi yine her zamanki kanepede uyuklayarak tv izler. Anne sanki o kanepede yaşar gibidir ve sürekli endişelidir. Üzül müştür Saddam'ın idamına, her ölümün ardından üzüldüğü gibi. Küçük oğlu Cüneyt barda çalışır, uzun zamandır. Hasan, annesinin her günkü rutine alışamamasına tahammül edemez. Evet Cüneyt barda çalışır ve her gün eve sabaha karşı gelir, bu böyledir. Anne, merak içinde Cüneyt'i arar.

6. sahnede bardayız. Cüneyt annesiyle konuşur ve her zamanki sözleri dinler. Saddam'ın ölümünün o günkü büyük haber olduğunu bilen anne, telefonda oğluna Saddam'ın öldüğünü söyler. Ama Cüneyt'in çok işi vardır, hergün birileri ölür sonuçta. O sırada hergün bara gelen kadın bar şefine asılıyordur. Bar şefi de böyle durumlara alışık ve herkese herkesin istediği gibi davranır. Durumu gözlemleyen Cüneyt, bar şefine takılır. Başka bir şey söyleyecek gibiyken, birden Saddam'ın öldüğünü söyler. Bar şefine göre, eğitmeye çalıştığı Cüneyt yine boş boş konuşuyordur. Şaka gibi söylediği bu habere şaka gibi bir yanıt verir, başın sağolsun der ve geçer. Ardından, hep beraber Saddam'ın ölümüne içerler. Kimse bunun gerçek olup olmadığını düşünmez bile, gülüp geçerler. Gecenin ilerleyen saatlerinde bardaki kadın sarhoş olur ve yalnız kalır. Bar şefi, görevliden kadını taksiye götürmesini ister. Kadın bardan çıkar.

7. sahnede kadın taksiye biner. Oldukça sarhoştur, soğuk havada pencereyi açar. Taksici bu durumdan rahatsız olur. Taksici de işini yapan, kaba bir adamdır. Hayat zaten zordur onun için bela istemez. Rica eder ve radyoyu açar, o sırada radyoda Saddam'ın idam edildiğinin haberini dinleriz. Kadın evinin sokağına gelir ve taksiden iner. Taksici yardımcı olmak ister, kadın kabul etmez. Kadının dokunulmaktan rahatsız olduğunu düşünerek, pek kıymetli kadından ellerini abartılı bir hareketle kadından uzaklaştırır. Biner arabasına yoluna devam eder.

Yoldan başka bir müşteri alır. Düzgün giyimli, orta yaşlı bir öğretim görevlisidir. Sohbeti seven taksici, aklı sıra herkese uygun konuşabildiğini düşünerek, kendince entrikalı bir soru sorar ve ölen kişinin Saddam değil de, Saddam'ın dublörü olduğunu duyduğunu söyler. Öğretim görevlisinin yanıtı da sohbeti uzatmayan ve tam da taksicinin istediği tarzda bir cevaptır. 'Yazık olmuş o zaman dublörüne.' der. Öğretim görevlisinin Adana'da ders verdiğini ve sık sık gidip geldiğini öğreniriz.

8. sahnede öğretim görevlisi otagara gelir ve taksiden iner. Bavulunu muavine verir ve yolculuktan önce bir sigara içer. Muavin ayrıntıcı, meraklı ve duygusal bir gençtir. Öğretim görevlisi dikkatini çekmiştir, konuşmak ister. Adam sigara içtiği halde ona sigara ikram ederek komik duruma düşer. Sohbete başlamak için kullandığı beylik sorusunu sorar, tabi gidilen yere göre memleket değişir. 'Abi sen Adana'lı mısın?' Öğretim görevlisi Adana'lı değildir, o da değildir. Ama sohbete başlamışlardır. Muavin yollardan, memlektin güzelliğinden bahseder. Düşünmek için vakti vardır ve muhtemelen de aşıktır.

9. sahne otobüste geçer. Muavin yolculara servis yapar. Öğretim görevlisiyle uzun uzun konuştuklarını görürüz. Öğretim görevlisi sohbet içinde muvaine Saddam'ın idam edildiğini, kim olduğunu vs. anlatmıştır.

10. sahnede muavin diğer bir günde, dinlenme tesisinde şoförlerle yemek yemektedir. Hep yollarda olan bu insanlar kaçırdıkları maçlardan, güncel haberlerden yakınırlar. Bir maçın sonucunu da bilemeyince kaptan da muavinin kafasına şaplağı atar. Abilerinin gözüne girmek isteyen muavin

hemen atlar ve bildiği diğer önemli haberi Saddam'ın öldüğünü söyler. Şoförler şaşırırlar. Yan masada oturan kamyoncu da onların sohbetine kulak misafiri olmuştur ve Saddam'ın öldüğünü öğrenir.

11. sahnede kamyoncunun uzun yolunu izleriz. Kamyoncu yolda şarkılar dinler, türküler söyler, sigara üstüne sigara içer, durur bir mola verir. Türkiye'den çıkıp Irak'a varır. Yolda bekleyen amca'yı kamyoncu alır.

12. sahnede amca ve kamyoncu sohbet ederler. Elinde bir çıkın olan amca komşu köydeki kızını ziyarete gitmektedir. Kamyoncu da Mersin'den aldığı malı Zahor'a götürmektedir. Ayrıca civar köyde bir arkadaşı vardır ve ona uğrayacaktır. Amca, kamyoncu'yu takdir eder, dostlukları hatırlamak güzel şeydir. Amca, onu yoldan aldığı için dua eder, teşekkür eder. Kamyoncu, yaşlı adama bakar ve Saddam'ın öldüğünü söyler. Amca bir an durur ve 'Allah büyük' der. Irak'ta yaşayan amca için ülkenin yönetimi değişecektir de bu yaştan sonra hayatı değişmeyecektir. Köye varınca amca iner.

13. sahnede amca kamyoncu'dan indikten sonra kızının evine doğru yürür. Çobanlık yapan torununun yanına gelir. Torunu, dedesini karşılar, onu oturtur. Dedesi herkesi tek tek sorar. Herkes iyidir. Kamyoncu'dan duyduğu haberi torununa söyler, ama torunu Saddam'ı tanımaz. Çoban dedesine mahçup olur. Saddam'ın ölümünün ardından Irak'taki o köyde de birşey değişmemiştir.

14. - 15. - 16. - 17. - 18.- 19. - 20. sahnelerde izlediğimiz sırayla herkes aynı televizyon programını izler. Saddam'ın idamına tanık olurlar ve aynı anda bu haberi paylaşırlar. Kapalı çarşıda Borsacı Çetin, çaycı ve Kuyumcu Emre; evine sabaha karşı varan barmen Cüneyt ve Hasan evde anneleriyle; bardaki kadın sonunda gece seviştiği bar şefiyle evinde kahvaltı ederken; taksici diğer çalışma arkadaşlarıyla taksi durağında; öğretim görevlisi Adana'daki otel odasında; muavin, şoförler ve kamyoncu dinlenme tesisinde aynı tv programını izler. Çoban ise koyunlarını otlatmıştır, onun günleri aynıdır. Dönüp bize bakar.

21. sahnede filmin başına döneriz. Biri cama hohlar, buğu olur. Bir el buğuya dokunur ve el camın üzerinde kalır.

1.2. Tematik Arka Plan

Filmdeki oyunculukların doğal olması konusunda çalıştım. Profesyonel oyuncu arkadaşlarım olduğu gibi, oyunculukla alakası olmayan sadece beni kırmamak için ya da değişik bir deneyim yaşamak için filmde rol alanlar oldu.

Herkesin karakterinde olması gereken özellikleri, hangi diyalogları neden söylediklerini anlattım ve oyunculukların abartılı olmamasına dikkat ettim. Her oyuncuya bir alt metin yazdım, ama oyunculara da bunu değiştirme seçeneği verdim. Benim anlattığım karakter hayatlarının duygusunun oyunculuklara yansımalarını istedim.

Borcası Çetin'e küçük bir kızı olduğunu, eşinin de çalışmadığını, maddi sıkıntıyı sık yaşayan, stresli işi olan, çok da zengin hayatlara tanık olan bir adam olarak; Çaycı genci, okumaktan vazgeçmiş, herkese kendini sevdirebilen, konuşkan ve bir yere ait olmaktan mutlu bir genç olarak; Kuyumcu Emre'yi aile mesleğini yürüten, onun için zenginlik göstergesi altın takılar takan, yeterince parası olan ama derdi olmayan, hep güzel, gamsız kızları götüren, delikanlı bir işletmeci olarak; Hasan'ı mutsuz, uzun zamandır işsiz, yalnız, annesiyle yaşayan, hayalleriden çoktan vazgeçmiş, günlerini yavaş yavaş yaşayan bir loser olarak; anneyi evden çıkmayan, komşuya bile gitmeyen, bir şey bekler gibi aynı kanepede günlerini geçiren, durmadan tv izleyen, oğullarını merak eden ama başka bir şey yapmayan depresyonda bir kadın olarak; barmen Cüneyt'i genç yaşta hem okuyan hem çalışan, canlı hayatı seven ama yaşlılarına göre çok yorulan, ailesine bağlı, akıllı ve sevecen bir genç olarak; bardaki kadını çalışmasına gerek olmayacak kadar zengin, gece hayatını seven, ama kalbi kırık, deneye deneye aşk arayan ve bulamayan, yalnız ve kendini kandıran bir kadın olarak; taksiciyi işini yapan, kendini insan sarrafı olarak gören, bitirim, her işi halledebileceğini düşünene her tipi ve herkesle sohbet etmeyi bilen biri olarak; öğretim görevlisi işi için seyahat etmeye alışmış, işini hayatı yapmış, emekli olmaya yakın, çocuklarını çoktan büyütmüş, hayatı uzun zamandır aynı olan ama düzenini seven bir adam olarak; muavini ayrıntıcı, işini seven, aile büyüklerinin gözüne girmek ve bir gün amcası gibi olmayı isteyen, romantik, yollarda gitmeyi ve hayal kurmayı, yeni insanlarla tanışmayı seven biri olarak; kamyoncu gitmeden duramayan, yollara alışmış, delikanlı, bilgili ama göçebe bir adam olarak; yaşlı amca köyünde doğup büyümüş, hep korunaklı alanında hiç değişmeyen bir hayatı yaşamış, inançlı, kaderci bir insan olarak; çobanı ise henüz dış dünya hakkında bir şey bilmeyen, annesinin verdiği işleri yapan, köydeki diğer çocuklarla oynayan, kendi küçük dünyasında yaşayan ve büyüyen bir çocuk olarak anlattım.

2. FİLMİN ANLATISI

2.1. Sinopsis

Saddam'ın ölüm haberi farklı yaşamlara, farklı sosyo-ekonomik özelliklere, farklı eğitime ve farklı anlayışlara sahip insanlar aracılığıyla İstanbul'dan Irak'a kadar yayılır.

2.2. Tretman

Saddam'ın öldüğü haberi İstanbul'dan başlayarak doğuya doğru yayılmaya başlar.

1. Borsacı:

Tahtakale'den döviz alacak adam telefonda haber alır. Bu haber sonucunda, birine telefon açar ve yatırım yönlendirmesi yapar. Hisselerini inşaat şirketine yatırılmasını önerir. Adamın bulunduğu ortam çok kalabalıktır. Bu sırada çaycı gelir ve çaycıya 'saddamın öldüğünü' söyler.

2. Çaycı:

Çaycı borsacı adama bir çay verir ve gider. Çaycı birkaç yere çay dağıttıktan sonra bir kuyumcu dükkanına girer. Kuyumcu bu sırada bilgisayarının başındadır. Çaycı tezgaha bir çay bırakır ve 'saddamın öldüğünü' söyler. Çaycı dükkandan çıkar.

3. Kuyumcu:

Çaycıdan haberi alan kuyumcu merakla internetten olayı arar ve idam videosunu bulur, indirir. Videonun linki arkadaşına mail atar.

4. İnternet kafedeki genç ve annesi:

Bir genç internet kafede porno video izler. Bilgisayarda aynı zamanda msn'de açıktır. Yazıştığı arkadaşı bir link yollar. Bu saddamın idamının videosunun linkidir. Videoyu açar ve izler. İnternet kafeden çıkar ve eve gelir. Genç eve gelince annesine 'saddamın öldüğünü' söyler. Genç ve annesi birlikte yemek yerler. Gencin annesi diğer oğlunun iş yerini arar. Diğer oğlu bir barda çalışmaktadır. Kadın oğlunu eve kaçta geleceğini sormak için aramıştır ve konuşma sırasında diğer oğluna 'saddamın öldüğünü' söyler.

5. Bar:

Kalabalık bir barda iki barmen hem içki hazırlar hem de kendi aralarında konuşurlar. Bu sırada telefon çalar. 1. Barmen telefonu açar, arayan 2. Barmenin annesidir. (internet kafedeki genç ve annesi bölümüyle birlikte kurgulanacaktır.) Barmen annesine geç geleceğini ve merak etmemesini söyler. Annesinden saddamın öldüğü haberini alır ve telefonu kapatır.

2. Barmen, 1. Barmene 'saddamın öldüğünü' söyler. Barda orta yaşın biraz üstünde, bakımlı ve biraz da estetikli bir kadın oturmaktadır. Kadın 1. Barmene asılmaktadır. 1. barmen de kadınla sohbet etmeye çalışır. Bir ara 1. Barmen kadına 'saddamın öldüğünü' söyler. Birlikte saddamın ölümüne kadeh kaldırır ve içerler. Kadın sarhoş olur ve taksiye bindirilir.

6. Taksici ve kadın:

Kadın takside pencereyi açıp kusar ve biraz açılır. Ancak hala sarhoştur. Taksiciyle konuşmaya başlar. Laf arasında taksiciye ‘saddamın öldüğünü’ söyler. Taksici kadını gideceği yere bırakır ve başka müşteri alır.

7. Taksici ve öğretim görevlisi:

Taksiye yeni bir müşteri biner. Yeni müşteri harem otogarına gidecektir. Yeni müşteri ve taksici sohbet etmeye başlarlar. Taksici ‘saddamın öldüğünü’ söyler. Yeni müşteri sosyoloji bölümünde öğretim görevlisi olduğunu ve bu konular hakkında çok şey bildiğinden bahseder. Öğretim görevlisi ölen adamın gerçekten Saddam olduğundan şüphe duyduğunu söyler. Harem otogarına gelirler. Öğretim görevlisi Van'a gitmektedir. Öğretim görevlisi otobüsünü bulur ve çantasını muavine verir. Otobüsün kalkmasını beklerken öğretim görevlisi ve muavin birlikte sigara içerler. Havadan sudan sohbet ederler. Muavin hep yolda olduğundan ve işinin zor olduğundan bahseder. Laf arasında öğretim görevlisi muavine ‘saddamın öldüğünü’ söyler.

8. Muavin:

Muavin otobüste, başka bir seferde yolculara çay-kahve ikramı yapar. Otobüs mola verir. Muavin birkaç kişiyle birlikte molada yemek yer. Bir adam yaklaşır ve yemek masasındaki boş yere oturmak için izin ister. Masaya oturan adam kamyoncu olduğunu söyler. Yol sohbeti yaparlar. Kamyoncu günlerdir yolda olduğu ve hiçbir şeyden haberi olmadığını söyler. Yemek yerlerken muavin kamyoncuya ‘saddamın öldüğünü’ söyler.

9. Kamyoncu:

Kamyoncu yolda gider. Birkaç yerden mal yükler, indirir. Kamyoncu uzun yolda çok sıkılır. Arabesk müzik dinler, bomboş yolda kafasını camdan çıkarır, avazı çıktığı kadar bağırır. Bir torba kayısı yer. Yol tabelasından Türkiye’de olduğunu ama sınıra yakın bir yerde olduğunu anlarız. Kamyoncu Irak sınırını geçer ve kamyonundaki bir çuval malı köylü bir amcaya teslim eder. Amca biraz tükçe bilir. Kısa sohbet sırasında kamyoncu amcaya ‘saddamın öldüğünü’ söyler.

10. Çoban:

Amca kamyoncunun verdiği malları eşiğinin küfesine yükler. Eşiğiyle dağ tepe gider. Bir çoban da dağda koyunlarla yürür. Çoban, uzaktan eşekle yaklaşan amcayı görür. Yaşlı amca ve çoban karşılaşır. Yaşlı amca çobana ‘saddamın öldüğünü’ söyler. Çoban gülümser.

Son: Tüm karakterleri sırasıyla kendi yaşam alanlarında izleriz. Hepsi televizyondan Saddamın ölümüyle ilgili bir tv programı izlerler.

2.3. Senaryo

1.İÇ - GÜN - KAPALI ÇARŞI

Siyahta Saddam'ın idam videosundaki sesler duyulur. (Konuşmalar vs.) Görüntü yavaş yavaş Kapalı Çarşı'ya fade in olur. Videodaki seslerle ortam sesi birbirine karışır. Özel aktüel kamerayla Kapalı Çarşı'dan Tahtakale'ye kadar çevreyi görürüz. Beş ayrı dilde müşteri çekmeye çalışan esnafları ve alışveriş hakkında yorum yapan insanları görürüz. Tahtakale'ye gelene kadar videodaki sesler yavaş yavaş kaybolur, ortam sesi baskın çıkar. Kamera bir esnafla ya da konuşan biriyle rastlaştığı zaman ortam sesi bir an netleşir. Sonunda kamera Tahtakale'ye gelir ve Borsacı Çetin'i bulur.

BORSACI CETIN

Evet Can bey. Ben bugün parayı öğlene kadar ellemeyelim derim. Euro aynı... Tabi tabi... Ben buradayım..

Çetin'in diğer telefonu çalar. Bir süre 2. telefonuna bakar, telefonun önemli olduğunu ama uygunsuz zamanda çaldığını düşünür.

BORSACI CETIN

Alo Can bey siz bir saniye hatta kalın lütfen. Benim öbür telefon çalıyor, İHA'dan arkadaş. Bir saniye... (Diğer telefonu açar.) Efendim İlyas... İyiyim sağol, bak benim öbür telefondan Can bey'le konuşuyorum ben.... Ne oldu?.... Ne! Bugün mü? Sağol İlyas'cığım. Tamam, tamam... (Telefonu kapatır. Biraz telaşlı euro - dolar endeksini gösteren büyük tabloya yaklaşmaya başlar.) Alo Can bey, çok pardon önemli bir gelişme oldu, haber merkezindeki arkadaşım söyledi şimdi. Tüm euro bakiyenizi dolara çevirmeliyiz... (Bu sırada gözünün önüne usturupsuzca çay tepsisi gelir. Çetin başını çevirdiğinde çaycı gencin ona sırıtmakta olduğunu görür. Lafına devam ederken çaycının uzattığı çayı alır.)Yok efendim bana güvenebilirsiniz.... Efendim, Saddam ölmüş! (Çaycı bir an Borsacı Çetin'e bakar ve gözgöze gelirler, gencin yüzündeki sırıtma kaybolmadan bir şaşkınlık ifadesi eklenmiştir.)

(CONTINUED)

Kamera çaycıyı takip etmeye başlar. Çaycı gördüğü hemen hemen her esnafa selam verir, çay isteyip istemediklerini sorar. Yolda durup bir kişiye çay verir. (Günaydın abi... Abi çay?...)

CUT.

2. IC - GUN - KUYUMCU DUKKANI

Çaycı bir kuyumcu dükkanına girer.

ÇAYCI GENÇ

Günaydın Emre abi. Abi çay içersin? (derken çayı çoktan kuyumcu tezgahının üzerine bırakmıştır. Adam onun bu hareketine bıyık altından güler. Çaycı genç umarsızca adamın yüzüne sırttır.)

KUYUMCU EMRE

İçeriz bakalım. (Bıyık altından gülerek çayını alır, şekerini koyar.) Ee, anlat bakalım bugünün havadisleri nedir?

ÇAYCI GENÇ

(Düşünmeden) Abi, bugün Saddam ölmüş!

KUYUMCU EMRE

(Çayını şaşkınlıktan üflemeden hızla içer, yanar.) Hadi be! Vallahi mi? Kimden duydun len?

ÇAYCI GENÇ

(Kasanın yanındaki marka kasesinden bir tane çay markası alır.) Tahtakale'nin orda borsacılardan söyledi. (Sırıtarak kuyumcudan çıkar.)

Emre sandalyesine oturur. Facebook'u, msn'i ve bir yandan da porno video aynı anda açıktır. Tezgahın üzerinde duran laptopundan youtube'a 'saddamın ölümü' yazar. Saddamın idam videosunu bulur ve izler. Saddamın videosunu ve pornoyu ekranda yan yana görürüz. Videoyu internette paylaşır.

CUT.

3. İÇ - GECE - İNTERNET CAFE

Hasan internet kafede takiliyordur. Bir yandan da msn sayfası açıktır. Bir arkadaşıyla yazışmaktadır. Arkadaşı ona bir link atar ve linke tıkayınca 'Saddam'ın idam videosu' çıkar. Videoyu izlemeye başlar. İzleyemez dayanamiyip hatta kapar ve internet kafeden çıkar.

CUT.

4. DIŞ - GECE - SOKAK

Hasan internet cafeden çıkmıştır. Sigara içerek sokakta yürür. Bakkala uğrar ve bir sigara alır.

CUT.

5. İÇ - GECE - HASAN'IN EVİ

Hasan eve gelir, kapıyı sessizce açmaya çalışır. İçeri girer ve holün ışığını yakar. Holün ışığını yakar ve annesine selenir. Anne televizyonun olduğu odada uyumaktadır, televizyon hala açıktır.

ANNE

Nerede kaldın be oğlum.

HASAN

Geldim anne ya internetteydim.

ANNE

Yemek yedin mi oğlum aç mısın?

HASAN

Yedim anne atıştırdım bir şeyler..

ANNE

Duydun mu haberleri ne olmuş bugün?

HASAN

Ne Saddam'ın öldüğünü mü diyen?

ANNE

Evet evet ayyy. Saat kaç kardeşin gelmedi hala.

HASAN

Çalışıyordur hala anne.

Hasan salondaki çek yatı açmış yatmaya hazırlanır. Annesi de televizyonun karşısındadır. Ağır ağır yerinden doğrulur ve cep telefonunu sehpadan alır. Beceriksizce tuşlara basar. Telefon çalma sesi.

6. İÇ - GECE - BAR

Bardaki telefon çalar. Kalabalık, dar bir barda şık insanlar eğlenirler. Gecenin geç saatidir ve herkes sarhoştur. Barda 2 barmen vardır, hızla, içki hazırlayıp, siparişleri yetiştirmeye çalışırlar. Arada şişelerle ve bardaklarla havalı numaralar yaparlar. 1. barmen telefonu açar. Gürültülü ortamda telefonun sesini duymak için bir kulağını eliyle kapatır.

1. BARMEN

Alo! Alo! Efendim? Pardon?

Telefonu barın kenarına sıkıntılı bir ifadeyle bırakır. 2. barmen Muhammed'in yanına gider. Telefonu işaret eder.

1. BARMEN

Sana..toto!

2. barmen Muammer telefona cevap verir.

2. BARMEN MUAMMER

Alo!?... Anne!

5. İÇ - GECE - HASAN'IN EVİ

ANNE

Muammer ne zaman geleceksin
oğlum? Ben yattım. Kapının
arkasını zincirlemiyoz, tamam mı?

6. İÇ - GECE - BAR

2. BARMEN MUAMMER

Tamam anne. Hımm merak etme. Ben
sabaha karşı geleceğim. Bir şey
mi oldu? Tamam tamam merak etme.
Ne? He? Hadi ya! İyi hadi.

Telefonu kapatır ve diğer barmenin yanına gider. Barda oturan orta yaşlı, bakımlı ve biraz estetikli olduğu anlaşılan bir kadın 1. barmene asılmaktadır. 2. barmen Muammer geldiğini haber vermek için 1. barmenin omuzuna dokunur.

BARDAKİ KADIN

(1. barmene) Bana sürpriz
olsun...

1. barmen kadına 'tamamdır' gibi bir işaret yapar. Arkasını döner ve süslü bir kokteyl hazırlamaya başlar. 2. barmen, 1. barmenin yanına gider ve 'yandın' der gibi gözlerini kocaman açar.

1. BARMEN

Dun lan!

2. BARMEN MUAMMER

Oğlum saddam var ya.. (dalga geçerek)

1. BARMEN

(Gülerek) eeee?

2. BARMEN MUAMMER

Asmışlar bugün.

1. BARMEN

Hadi ya başın sağolsun. (dalga geçerek)

Arkasını döner ve çapkın bir ifadeyle içkiyi kadına sunar. Kadın meraklı bir şekilde içkiye bakar ve kadeh kaldırır. 2. barmen de hızla arkadaşına ve kendine bir shot doldurur.

BARDAKİ KADIN

Ee neye içiyoruz?

2. barmen hemen atılır.

2. BARMEN MUAMMER

Saddamın ölümüne!

Hiç böyle bir cevap beklemeyen kadın abartılı bir kahkaha patlatır. Bir an durduktan sonra hepsi bir ağızdan gülmeye başlar.

Zaman ilerlemiş, bardaki insanlar azalmıştır. Bardaki kadın iyice sarhoş olmuştur. Üstünü başını toparlayamayacak haldedir. 1. barmen güvenliğin kulağına bir şey fısıldar. Güvenlik kadını oturduğu tabureden kibarca kaldırır.

CUT.

7. İÇ - GECE - TAKSİ

Güvenlik kadını taksiye zar zor bindirir. Taksiciye birşeyler söyler ve gider. Kadın yolda taksinin penceresini açar, dışarıya kusar. Taksici adam aynadan kadına bakar, rahatsız olur. Kadın camı açar ve nefes almak için başını camdan çıkarır.

TAKSİCI

İyi misiniz hanımefendi? Biraz duralım isterseniz.

(CONTINUED)

BARDAKİ KADIN
Yok, gerek yok. Saat kaç?

TAKSICI
3'e 20 var.

BARDAKİ KADIN
Beykoz'a gidiyoruz?

Taksici 'biliyorum' anlamında başını sallar. Kadın biraz rahatsız olur ve başını pencere yanına çevirir. Bardaki kadın köprüden geçerken köprüye, şehrin ışıklarına bakar. Pencereyi kapatmadan dışarıyı seyreder.

TAKSICI
Biraz radyo açsam rahatsız olur musunuz?

Kadın eliyle 'olmam' der gibi işaret yapar. Taksici radyoyu açar ve haber bülteninde 'Saddamın öldüğü' haberini duyarlar. Kadın evinin önünde iner. Sokağın başında orta yaşlı geçmiş bir adam yanında küçük bir bavulla bekler. Taksici adama yaklaşır.

7A. İC - GECE - NEZİH SEMT VE TAKSİ

TAKSICI
Beyefendi nereye?

ÖĞRETİM GÖREVLİSİ
Hareme, otopara.

Taksici başıyla onaylar. Öğretim görevlisi taksiye biner.

7. İÇ - GECE - TAKSİ

TAKSICI
Yolculuk var galiba?

ÖĞRETİM GÖREVLİSİ
Diyarbakır'a.

TAKSICI
Memleket Diyarbakır mı sizin?

ÖĞRETİM GÖREVLİSİ
Yok.

TAKSICI
Taşınıyorsunuz?

ÖĞRETİM GÖREVLİSİ
Yok, iki haftada bir dersim var. Gidip geliyorum. Normalde uçağa biniyorum da, bu sefer böyle oldu.

TAKSICI

Off zor oluyordur hocam git gel.

ÖĞRETİM GÖREVLİSİ

Eh öyle...

TAKSICI

Radyodan rahatsız oluyorsanız kapatayım.

ÖĞRETİM GÖREVLİSİ

Yok yok..

Öğretim görevlisi taksiciyi kibarca dinlemeye çalışır ama sohbetten biraz sıkılmıştır. Biraz sesizlik olur.

TAKSICI

Bugun Saddam'ı asmışlar hocam haberiniz var mi? Ne diyorsunuz hocam, ne olacak?

Öğretim görevlisi, adamın anladığı dilden basitçe anlatmaya çalışır. Derin bir nefes alır ve babacan bir tavırla güler.

ÖĞRETİM GÖREVLİSİ

Bir şey olacağı yok, aynen devam...

TAKSICI

Hocam asılan Saddam'ın dublörümüştü, kendi değilmiş!

ÖĞRETİM GÖREVLİSİ

O zaman dublörüne yazık olmuş!... (gülümseyerek)

Taksici güler.

CUT.

8. DIŞ - GECE - OTOGAR

Harem otogarına gelirler. Öğretim görevlisi taksiden iner. Çekecekli küçük bavuluyla otobüsünü bulur. Otobüsün önünde genç muavin bekler.

ÖĞRETİM GÖREVLİSİ

Diyarbakır değil mi?

Muavin abartılı bir hareketle 'evet' anlamında boynunu bir güvercin gibi hareket ettirir. Büyük büyük ve alışmış hareketlerle adamın bavulunu elinden alır.

(CONTINUED)

ÖĞRETİM GÖREVLİSİ
Daha vakit var herhalde?

MUAVİN
Var efendim. Daha 14 dakika var.
(hızlı hızlı konuşur.)

Öğretim görevlisi bir sigara yakar. Otobüsün önünde beklemeye başlar. Etrafına bakınır, biraz insanları izler. Muavin yanına gelir, başıyla aynı şekilde selam verir o da cebinden sigara paketini çıkarıp bir tane sigara yakar. Öğretim görevlisi sigara içtiği halde muavin ona sigara ikram eder. Öğretim görevlisi bakar. Muavin adamın zaten sigara içtiğini görünce biraz mahcup olur. Muavin sempatik bir gençtir. Öğretim görevlisi onun sohbet etmek istediğini anlamıştır.

MUAVİN
Abi sen Diyarbakır'lı mısın?

ÖĞRETİM GÖREVLİSİ
(Biraz gülerek) Yok değilim.

MUAVİN
(Biraz durduktan sonra.) Anladım
ben zaten Diyarbakır'lı
olmadığımı.

ÖĞRETİM GÖREVLİSİ
Sen Diyarbakır'lısın?

MUAVİN
Yok değilim.

Duruma gülerler. Biraz sessizlik olur.

MUAVİN
Otobüs... Amcamın. Askere
gideceğim de, şimdilik burda
çalışıyorum.

ÖĞRETİM GÖREVLİSİ
Kaç yaşındasın?

MUAVİN
18.

ÖĞRETİM GÖREVLİSİ
Nasıl gidiyor işler? Yollar
uzun...

MUAVİN
(Öğretim görevlisinin sohbeti
uzatmasıyla biraz rahatlamıştır.)
Abi, yollar uzun. Uzun da ben
seviyorum gezmeyi. Ne bileyim,
gidiyoruz böyle. Biz İstanbul'da
(MORE)

MUAVIN (cont'd)
 oturuyoruz ama aslen Tokat'lıyız.
 Ben küçükken giderdik de pek
 hatırlamıyorum. Böyle otobüste
 çalışınca memleketi boydan boya
 geziyoruz sanki. Tarlalar falan.
 Memleketimiz çok güzel. Değil mi
 abi?

Öğretim görevlisi, 18 yaşındaki geveze muavinin ayak üstü
 yaptığı felsefeden dolayı şaşırmıştır.

ÖĞRETİM GÖREVLİSİ
 Sen seviyorsun bakıyorum yolda
 gitmeyi.

MUAVIN
 (Biraz utangaç) Seviyoruz abi.

CUT.

9. İÇ - GECE / GÜN - OTOBÜS

Müzik girebilir. Öğretim görevlisi otobüste gider. Muavin
 ona çay ikram eder. Muavin boş koltukta oturup adamla
 sohbet eder. Öğretim görevlisi otobüsten iner. Muavin
 otobüsü derleyip toplar.

Otobus dinlenme tesisine yanaşır.

CUT.

10. İÇ - GÜN - YOL ÜSTÜ LOKANTASI

Muavin ve şoförler boş bir masaya ellerinde tepsilerle
 oturur. Yan masada bir kamyoncu yemek yiyordur. Kamyoncu
 çakırmadan yan masadaki sohbeti dinler.

ŞOFÖR 1
 Cuma günü fenerbahçe - beşiktaş
 maçı var Salih abi.

ŞOFÖR 2
 Ee nasıl izlicez yoldayız olum.

ŞOFÖR 1
 (Muavine dönüp sorar.) Geçen
 haftaki gaziantep maçı ne oldu?

MUAVIN
 Hımm (Bilemez.)

ŞOFÖR 2
 Dünyadan haberimiz yok olum.

(CONTINUED)

MUAVİN

Abi en son... Saddam ölmüş abi!
Otobüste bir öğretmen bey vardı,
yolcu, o söyledi.

ŞOFÖR 1

Nasıl olmuş?

MUAVİN

Asmışlar abi.

Kamyoncu hızlı hızlı yemeğini bitirmiştir. Boş tabaklar önündedir. Çay içip dişini karıştırırken çaktırmadan yan masayı dinlemeye devam eder. Çayından son bir yudum alır. Kalkar.

Lokantadan çıkar ve kamyonuna biner.

CUT.

11. İÇ / DIŞ - GÜN - KAMYON / YOL

MÜZİK

Kamyoncu yolda gider. Radyoyu açar, bağıra bağıra şarkı söyler. Hızını alamaz başını camdan dışarı çıkarıp bağırır. Yanındaki aynı çokça meyveden habire yer. Yolda durur, çişini yapar. Irak sınır tabelasını görürüz.

12. DIŞ - GÜN - YOL KENARI

Kamyoncu çorak bir köye gelmiştir. Orada yolun kenarında sepetinin üzerine oturmuş şalvarlı yaşlı bir amca ona el eder. Kamyoncu durur. Yaşlı adam biner. Selamlaşırlar. Kürtçe konuşurlar.

11. İÇ / DIŞ - GÜN - KAMYON / YOL

KAMYONCU

Nereye gidiyorsun dayı?

YAŞLI AMCA

Aşağı köye, kızima gidiyorum.
Nereden geliyorsun?

KAMYONCU

Türkiye'den. Nasıl gidiyor dayı?

YAŞLI AMCA

Ehh işte. Çok şükür.

Kamyoncu, yaşlı adama bakar, sonra yola bakar. Kısa bir süre tereddüt ettiğini anlarız. Yola bakarak konuşur.

(CONTINUED)

KAMYONCU
Saddam ölmüş?

Dönüp kamyoncuya bakar.

YAŞLI AMCA
Allah büyük.

Döner yola bakar.

Kamyoncu ve yaşlı amca vedalaşırlar. Amca iner.

13. DIŞ - GÜN / YAYLA

Bir süre dağ tepe gider. Uzakta koyunlarını güdmekte olan bir çoban ve koyunlarını görürüz. Çoban yaşlı amcaya doğru yaklaşır. Birbirlerine uzaktan el ederler. Yaşlı amca elini çobanın omuzuna koyar.

YAŞLI AMCA
Saddam gitmiş oğul..

Çoban, yaşlı amcanın yüzüne ifadesiz bakar.

YAŞLI AMCA
Ölmüş oğlum. Saddam ölmüş.

ÇOBAN
Kim?

MÜZİK DEVAM EDER.

CUT.

14.İÇ - GÜN - KAPALI ÇARŞI ÇAY OCAĞI

MÜZİK

Borsacı Çetin, çaycı genç ve kuyumcu çayhanedeki televizyondan Saddam'ın ölümüyle ilgili bir haber izlerler.

PAN HAREKETİYLE DİĞER SAHNEYE GEÇİŞ YAPILIR.

5.İÇ - GÜN - HASAN'IN EVİ

MÜZİK

Anne ve Hasan birlikte aynı programı izlerler. Anne uzanır, hasan yerde oturur. Barmen Muammer kapıdan içeri yeni girmiştir. Anne ve Hasan ona doğru şöyle bir bakarlar. Üçünün de gözü televizyona takılır.

PAN HAREKETİYLE DİĞER SAHNEYE GEÇİŞ YAPILIR.

15.İÇ - GÜN - BARDAKİ KADININ EVİ

MÜZİK

Kadın ve 1. barmen yatak kıyafetleriyle birlikte kahvaltı ederler. Kadın mutlulukla barmene bakarken, barmen pencereye yansıyan televizyonu izler. Aynı program vardır.

PAN HAREKETİYLE DİĞER SAHNEYE GEÇİŞ YAPILIR.

16.İÇ - GÜN - TAKSİ DURAĞI

MÜZİK

Taksici, diğer taksicilerle birlikte durakta oturur, çay içer. Durak kulübesindeki televizyonda aynı program açıktır.

PAN HAREKETİYLE DİĞER SAHNEYE GEÇİŞ YAPILIR.

17.İÇ - GÜN - OTEL ODASI

MÜZİK

Öğretim görevlisi otel odasında bu haberi izlerler.

PAN HAREKETİYLE DİĞER SAHNEYE GEÇİŞ YAPILIR.

10.İÇ - GÜN - YOL ÜSTÜ LOKANTASI

MÜZİK

Muavin ve kamyoncu aynı yol üstü lokantasındaki televizyondan aynı haberi izlerler.

PAN HAREKETİYLE DİĞER SAHNEYE GEÇİŞ YAPILIR.

13.DIŞ - GÜN - TEPE

MÜZİK

Çoban koyunlarını sever.

FADE OUT.

3. FİLMİN GELİŞİM SÜRECİ

3.1. Üretim Öncesi

Tunca, öyküyü Saddam'ın idamından hemen sonra yazdı. Bir süre rafa kaldırılan bu projeyi birkaç projeye birlikte tez projesi olarak sundum. Sonunda bu proje üzerinde çalışmaya karar verdim. Daha sonra tretmanını ve senaryosunu Tunca'yla birlikte yazdık. Senaryonun 2 aşaması oldu. Birincisi, uzun ve gereksiz diyaloglar ve sahneler içerdiğinden senaryoda yeni bir düzenleme yaptık. Ezel hocanın da önerisiyle sadece türk izleyicinin anlayabileceği esprileri çıkardım. Aşağıdaki senaryonun 1. aşamasıdır.

SADDAM ÖLMÜŞ – 1. AŞAMA

1. İÇ – GÜN – KAPALI ÇARŞI

Siyahta ağır ağır nefes alma sesi duyulur. Nefes sesi kesilir ve görüntü yavaş yavaş kapalı çarşının girişine fade in olur. Görüntü bir net bir fludur. Fısıltı, nefes, küçük çığlık vb. ses efektleri derinden duyulur. Kamera bir ruhun gözünden gibi, uçar gibidir. Kapalı çarşının haşmetli kapısından içeriye aşağıdan yukarıya doğru bir hareketle süzülür. Ortam sesi ve ruhani ses efektleri birbirine karışır. Kamera bir ruh gibi etrafına bakınır. Odaklandığı anda baktığı yerin sesi netleşir, süzülmeye devam ederken ortam sesi yine ruhani ses efektleriyle karışır. Kamera kapalı çarşının dolambaçlı yollarından düzensizce giderek kalabalık bir yere Tahtakale'ye varmıştır. Kalabalığa doğru yaklaşır ve hararetle telefonda konuşan borsacı Çetin'e odaklanır. Çetin'in sesi netleşmeye, ruhani ses efektlerinden ayırılmaya başlanır.

Çetin: Evet Can bey. Ben bugün parayı öğlene kadar ellemeyelim derim. Euro aynı... Tabi tabi... Ben buradayım..

Çetin'in diğer telefonu çalar. Bir süre 2. telefonuna bakar, telefonun önemli olduğunu ama uygunsuz zamanda çaldığını düşünür.

Çetin: Alo Can bey siz bir saniye hatta kalın lütfen. Benim öbür telefon çalışıyor, İHA'dan arkadaş. Bir saniye... (Diğer telefonu açar.) Efendim İlyas... İyiyim sağol, bak benim öbür telefonda Can bey'le konuşuyorum ben.... Ne oldu?... Ne! Bugün mü? Sağol İlyas'cığım. Tamam, tamam... (Telefonu kapatır. Biraz telaşlı euro – dolar endeksini gösteren büyük

tabloya yaklaşmaya başlar.) Alo Can bey, çok pardon önemli bir gelişme oldu, haber merkezindeki arkadaşım söyledi Şimdi. Tüm döviz bakiyenizi hemen bozmalıyız... Yok efendim bana güvenebilirsiniz.... Efendim, Saddam lmş!

Bu ana kadar ortam sesi ve ruhani ses efektleri birbirine karışmaya devam eder. 'Saddam ölmüş' repliği duyulunca ruhani ses efektleri keskin bir Şekilde kaybolur; görüntü de netleşir. Ruhun oradan gittiği hissi verilmeldir. etin son sözünü söylerken kalabalıkta kendisi gibi müşterisiyle konuşan biriyle göz göze gelir. Kadın dediğini duymuştur ve 'hadi ya' der gibi kaşlarını kaldırır. etin de 'eh öyle' der gibi bir mimik yapar. Gözlerini bir an etin'den ayırmadan telefondaki konuşmasını aldığı yeni habere göre değiştirir. Dövizin hızla düşüşünü tabloda görürüz.

Tahtakale'de endişeli bir hareketlenme başlar. Borsacı kadın telefonu kapatmıştır. Döviz tablosuna sıkıntıyla bakarken gözünün önüne usturupsuzca çay tepsisi gelir. Kadın başını çevirdiğinde aycı gencin ona sırtmakta olduğunu görür.

aycı genç: ay içersin abla?

Borsacı kadın: Aman be çocuğum sen de hep böyle zırt diye!!

aycı genç: Abla noldu böyle. Gerginsin?

Borsacı kadın: *(Tepsiden demli bir aya uzanır. Derin bir nefes alır.)* Gerginim, yine bir sürü iş Şimdi. *(Tabağındaki iki Őekeri ve çay kaşığını tepsiye geri koyar. Hala sırtmakta olan aycı gence bakar.)* Saddam ölmüş! *(ayından kibar bir yudum alır.)*

aycı gencin yüzündeki sırtma kaybolmadan bir Şaşkınlık ifadesi eklenmiştir. Kamera aycıyı takip etmeye başlar. aycı gördüğü hemen hemen her esnafa selam verir; çay isteyip istemediklerini sorar. Yolda durup bir kişiye çay verir. (Günaydın abi... Abi ay?...)

2. İ – GÜN – KUYUMCU DÜKKANI

aycı bir kuyumcu dükkanına girer.

aycı genç: Günaydın Emre abi. Abi ay içersin? *(derken ayı çoktan kuyumcu tezgahının üzerine bırakmıştır. Adam onun bu hareketine bıyık altından güler. aycı genç umarsızca adamın yüzüne sırttır.)*

yadır. Yarın Saniye teyzenler gelecek. İspanaklı börek, kısır falan yapacağım. Bugün gittim erzak aldım. Bellerim koptu valla o torbalarla. Babana söyleyeceğim artık valla evi satalım diye. 5 kat her gün in çık in çık. Sen ellerini yıkadın mı? *(Anne sorusunun cevabını bekler gibi oğluna bakar.)*

Hasan: Olmaz bir şey...

Anne: Bak oğlum yeni yeni hastalıklar çıktı görmüyor musun? Bak televizyonlar bas bas bağıyor. Her gün sık sık ellerinizi yıkayın diye.

Hasan çorba tabağını ekmekle sıyırır. Masadaki tencereden tabağına yemek koyar. Annesine de 'ister misin' diye işaret eder.

Anne: Eh koy bir kaşık.

Anne tabağını uzatır. Hasan annesine bir kaşıktan biraz fazla koyar.

Anne: Bakayım. Bir yarım kaşık daha koy.

Hasan gülümser. Tabağa birkaç kaşık daha yemek koyar. Tabaklar yan yana gelince annesinin yemeğinin daha fazla olduğunu farkeder. Hasan gülmeye başlar.

Anne: Gülme anneye. *(Annesi de güler. Hasanın omuzuna şakasına vurur.)* Eee, öyle derler, kurt kocayınca köpeğin maskarası olurmuş. Seni göreceğiz Hasan bey. Sen de yaşlanacaksın.

Hasan gülmeye devam eder. Annesinin tombul yanağından bir kesme alır.

Hasan: Sen de yaşlandıkça iştahın açılıyor Türkan hanım! Bu sene böylesi modaymış. *(Eliyle büyük kalça işareti yapar. Güler.)*

Anne: Hadi be terbiyesiz maskara! Salata da ye bakayım.

Hasan: Anne, Saddam ölmüş!

Anne: Hmm, duydum. Haberler söyledi. İyi oldu gebersin pezevenk!

Hasan: Yuh be anne amma da nefret ediyormuşsun adamdan!

Anne: Pis! Sakallı!

Hasan salondaki çekyatı açmış, çoktan uyumuştur. Annesi de televizyonun karşısında

uyuyaklamıştır. Saat gece yarısını geçmiştir. Ağır ağır yerinden doğrulur ve cep telefonunu sehpadan alır. Beceriksizce tuşlara basar. Telefon çalma sesi.

6. İÇ – GECE – BAR

Bardaki telefon çalar. Kalabalık, dar bir barda şık insanlar eğlenirler. Gecenin geç saatidir ve herkes sarhoştur. Barda 2 barmen vardır, hızla, içki hazırlayıp, siparişleri yetiştirmeye çalışırlar. Arada şişelerle ve bardaklarla havalı numaralar yaparlar. 1. barmen telefonu açar. Gürültülü ortamda telefonun sesini duymak için bir kulağını eliyle kapatır.

1. barmen: Alo! Alo! Efendim? Pardon?

Telefonu barın kenarına sıkıntılı bir ifadeyle bırakır. 2. barmen Muhammed'in yanına gider. Telefonu işaret eder.

1. barmen: Sana..

2. barmen Muhammed telefona cevap verir.

2. barmen Muhammed: Alo!?!... Anne!

5. İÇ - GECE – HASAN'IN EVİ

Anne: Muhammed ne zaman geleceksin oğlum? Ben yatıyorum. Kapının arkasını zincirlemiyorum, tamam mı?

6. İÇ – GECE – BAR

2. barmen Muhammed: Tamam anne merak etme. Ben sabaha karşı geleceğim. Bir şey mi oldu? Tamam tamam merak etme. Ne? Hadi ya! İyi hadi.

Telefonu kapatır ve diğer barmenin yanına gider. Barda oturan orta yaşlı, bakımlı ve biraz estetikli olduğu anlaşılan bir kadın 1. barmene asılmaktadır. 2. barmen Muhammed geldiğini haber vermek için 1. barmenin omuzuna dokunur.

Bardaki kadın: (1. barmene) Bana sürpriz olsun...

1. barmen kadına 'tamamdır' gibi bir işaret yapar. Arkasını döner ve süslü bir kokteyl hazırlamaya başlar. 2. barmen, 1. barmenin yanına gider ve 'yandın' der gibi gözlerini kocaman açar.

1. barmen: Dun lan!

2. barmen: Saddam ölmüş oğlum!

1. barmen: Siktir Muko! Ben olmuşum Saddam!

Arkasını döner ve çapkın bir ifadeyle içkiyi kadına sunar. Kadın meraklı bir şekilde içkiye bakar ve kadeh kaldırır. 2. barmen de hızla arkadaşına ve kendine bir shot doldurur.

Bardaki kadın: Neye içelim beyler?

2. barmen hemen atılır.

2. barmen: Saddamın ölümüne!

Hiç böyle bir cevap beklemeyen kadın abartılı bir kahkaha patlatır. Bir an durduktan sonra hepsi bir ağızdan gülmeye başlar.

Zaman ilerlemiş, bardaki insanlar azalmıştır. Bardaki kadın iyice sarhoş olmuştur. Üstünü başını toparlayamayacak haldedir. 1. barmen kadını taburesinden kaldırır.

CUT.

7. İÇ – GECE – TAKSİ

1. barmen kadını taksiye zar zor bindirir. Taksiciye birşeyler söyler ve gider. Kadın yolda taksinin penceresini açar, dışarıya kusar. Taksici adam aynadan kadına bakar, rahatsız olur.

Taksici: İyi misiniz hanımefendi? Biraz duralım isterseniz.

Bardaki kadın: Yok, gerek yok. Saat kaç?

Taksici: 3'e 20 var.

Bardaki kadın: Beykoz'a gidiyoruz?

Taksici 'biliyorum' anlamında başını sallar. Kadın biraz rahatsız olur ve başını pencere yanına çevirir. Bardaki kadın köprüden geçerken köprüye, şehrin ışıklarına bakar. Pencereyi kapatmadan dışarıyı seyreder.

Taksici: Biraz radyo açsam rahatsız olur musunuz?

Kadın eliyle 'olmam' der gibi işaret yapar. Radyoda türkçe pop çalar. Araya haber ya da dj girer ve 'Saddam'ın öldüğü' söylenir. Kadın evinin önünde iner. Taksici kısa süre sonra yeni bir müşteriyi arabaya alır.

Taksici: Beyefendi nereye?

Öğretim görevlisi: Otagara.

Taksici başıyla onaylar. Öğretim görevlisi taksiye biner.

Öğretim görevlisi: İyi geceler... Bu da taksicilerin yeni adeti! Müşteriye nereye gideceği sorulur mu?

Taksici: Öyle diyorsunuz da, biraz sonra araba teslim saati. Taksiyi arkadaşına teslim etmem gerekiyor. O yüzden..Otogar zaten yolumun üzerinde...

Öğretim görevlisi: Ama yine de olmaz.

Taksici: Siz ne iş yapıyorsunuz?

Öğretim görevlisi: Ben üniversitede öğretim görevlisiyim. Ders vermeye Van'a gidiyorum.

Taksici: Taşınıyorsunuz?

Öğretim görevlisi: Yok, iki haftada bir dersim var. Gidip geliyorum. Normalde uçağa biniyorum da, bu sefer böyle oldu.

Taksici: Radyodan rahatsız oluyorsanız kapatayım.

Öğretim görevlisi: Yok canım.

Taksici: Memleket neresi?

Öğretim görevlisi: Ben İzmir'liyim.

Taksici: İzmir de yaşanacak şehir vallahi. Orada yaşamak isterdim. Sakin şehir, insanları da farklı. Ben sizin İzmir'li olduğunuzu anlamıştım zaten.

Öğretim görevlisi taksiciyi kibarca dinlemeye çalışır ama sohbetten biraz sıkılmıştır. Biraz sesizlik olur.

Taksici: Döviz çok düştü bugün. Daha da düşecekmiş. Saddam öldüğü için diyorlar. Siz ne diyorsunuz hocam?

Öğretim görevlisi, adamın anladığı dilden basitçe anlatmaya çalışır. Derin bir nefes alır ve babacan bir tavırla güler.

Öğretim görevlisi: Vallahi durumlar televizyondan radyodan dinlediğimiz gördüğümüz gibi değil maalesef. O kadar basit değil! Bakalım bugün asılan adam gerçekten Saddam mı?

Taksicinin böyle bir yorumu daha önce duymadığına emindir. Taksicinin yüzüne kocaman bir gülümseme yayılır. 'Okumuş adamdan' duymak istediği değişik yorumu duymuştur.

Taksici: Vallahi, değil mi? O da olabilir yani!

8. DIŞ – GECE – OTOGAR

Harem otogarına gelirler. Öğretim görevlisi taksiden iner. Çekecekli küçük bavulıyla otobüsünü bulur. Otobüsün önünde genç muavin bekler.

Öğretim görevlisi: Van değil mi?

Muavin abartılı bir hareketle 'evet' anlamında boynunu bir güvercin gibi hareket ettirir. Büyük büyük ve alışmış hareketlerle adamın bavulunu elinden alır.

Öğretim görevlisi: Daha vakit var değil mi?

Muavin: Var efendim. Daha 14 dakika var.

Öğretim görevlisi bir sigara yakar. Otobüsün önünde beklemeye başlar. Etrafına bakınır, biraz insanları izler. Muavin yanına gelir, başıyla aynı şekilde selam verir o da cebinden sigara paketini çıkarıp bir tane sigara yakar. Muavin sempatik bir gençtir. Öğretim görevlisi onun sohbet etmek istediğini anlamıştır.

Muavin: Abi sen Van'lı mısın?

Öğretim görevlisi: (Biraz gülerek) Yok değilim, ben ders vermeye gidiyorum.

Muavin: Anladım ben zaten Van'lı olmadığını.

Öğretim görevlisi: Sen Van'lısın?

Muavin: Yok değilim.

Biraz sessizlik olur.

Muavin: Otobüs... Bizim uzaktan akrabamın. Ben liseye dışardan gidiyorum da. Burada da çalışıyorum. Akrabamın otobüsünde... Sonra gideceğim askere.

Öğretim görevlisi: Kaç yaşındasın?

Muavin: 17.

Öğretim görevlisi: Nasıl gidiyor iş? Yollar uzun...

Muavin: (Öğretim görevlisinin sohbeti uzatmasıyla biraz rahatlamıştır.) Abi, yollar uzun. Uzun da ben seviyorum. Ne bileyim, gidiyoruz böyle. Biz İstanbul'da oturuyoruz ama aslen Tokat'lıyız. Ben küçükken gitmişim de bilmiyorum, hatılamıyorum yani. Bizim topraklarımız çok güzel. Bilmiyoruz tabi. Televizyonda görüyoruz herşeyi. Böyle memleketi boydan boya geziyoruz sanki. Tarlalar falan. Değil mi abi?

Öğretim görevlisi, 17 yaşındaki geveze muavinin ayak üstü yaptığı felsefeden dolayı şaşırmıştır.

Öğretim görevlisi: Sen seviyorsun bakıyorum yolda gitmeyi.

Muavin: Seviyoruz abi.

9. İÇ – GECE / GÜN – OTOBÜS

Müzik girebilir. Öğretim görevlisi otobüste gider. Muavin ona çay ikram eder. Muavin boş koltukta oturup adamla sohbet eder. Bavulunu verirken öğretim görevlisi ona telefon numarasının yazılı olduğu kağıdı verir. Muavin çok teşekkür eder. Muavin otobüsü derleyip toplar.

Otobüs başka yolcularla geri döner. Muavin yorgun görünür. Arada uyuyadığını görürüz. Otobüs yol üstü lokantasında mola verir.

CUT.

10. İÇ – GÜN – YOL ÜSTÜ LOKANTASI

Lokanta kalabalıktır. Muavin erkeklerin oturduğu bir masaya doğru yaklaşır.

Muavin: Abi, boş mu?

Kamyoncu: Boş yeğenim, otur.

Herkes birbirine 'afiyet olsun' der. Muavin bir sohbetin ortasında gelmiştir. Masada 3 kamyoncu ve muavin vardır.

Kamyoncu 2: Ben malı bugün teslim ediyorum. Sonra Ankara'dan yeni parti yüklenmesi için oraya gideceğim.

Kamyoncu 1: Ulan son fener maçı kaç kaç bitti? *(Kimseden ses çıkmaz.)* Kaç gündür yoldayım, bir boktan haberimiz yok. Ülke batsa haberimiz olmayacak amına koyayım. Vay anasını! *(Muavine döner.)* Yeğenim sen gençsin, bilirsin.

Muavin erkekler masasında ona da söz hakkı tanındığı için heyecanlanır. Ama maçın sonucunu bilmiyordur.

Muavin: Abi en son... Maç ne oldu onu duymadım da... Saddam ölmüş abi! Dün otobüste bir öğretmen bey vardı, sohbet ettik, o söyledi.

Kamyoncu1: Bir espri yapar.

Kamyoncular güler. Muavin biraz bozulur, utanır. Kamyoncu arkadaşlarıyla vedalaşır. Lokantadan çıkar ve kamyonuna biner.

11. İÇ / DIŞ – GÜN – KAMYON / YOL

MÜZİK

Kamyoncu yolda gider. Radyoyu açar, bağıra bağıra şarkı söyler. Hızını alamaz başını camdan dışarı çıkarıp bağıırır. Yolda bir tarlaya dalar. Yolda giderken tarladan arakladığı bir torba kayııyı yer. Yolda durur, çışini yapar. Mastürbasyon yapabilir. Irak sınır tabelasını görürürüz.

12. DIŞ – GÜN – KÖY

MÜZİK

Kamyoncu çorak bir köye gelmiştir. Orada bir barakanın dibinde yaşlı bir amcaya yanaşır. Kamyondan iner. Yaşlı adamla konuşur. Selamlaştıklarını görürürüz. Kamyoncu amcanın eşeğindeki küfeye mal yükler. Vedalaşırlar. Kamyoncu arkasını dönmüş gitmek üzeredir. Bir an duraksar ve bir şey yapmaya karar verdiğini anlarız. Yaşlı adamın kulağına eğilir ve bir şey söyler. Yaşlı adam başını 'anladım' der gibi sallar. Yaşlı adam

eşğine biner ve bir süre dağ tepe gider. Uzakta koyunlarını güdmekte olan bir çoban ve koyunlarını görürüz. Çoban yaşlı amcaya doğru yaklaşır. Yaşlı amca elini çobanın omuzuna koyar ve bir şey söyler. Çobanın direkt kameraya bakan yakın çekim ifadesiz yüzünü görürüz.

13. İÇ – GÜN – KAPALI ÇARŞI ÇAYHANE

Borsacı Çetin, Gül ve çaycı genç çayhanedeki televizyondan Saddam'ın ölümüyle ilgili bir haber izlerler.

PAN HAREKETİYLE DİĞER SAHNEYE GEÇİŞ YAPILIR.

14. İÇ – GÜN – KUYUMCU

Kuyumcu laptopundan aynı haberi izler. (Ya da arabasıyla trafikte takılır ve yan tarafta bulunan beyaz eşya dükkanının vitrinindeki televizyonların hepsinde aynı haber yayınlanır. Gözü ona takılır.)

PAN HAREKETİYLE DİĞER SAHNEYE GEÇİŞ YAPILIR.

15. İÇ – GÜN – HASAN'IN EVİ

Anne ve Hasan birlikte aynı programı izlerler. Barmen Muhammed kapıdan içeri yeni girmiştir. Anne ve Hasan ona doğru şöyle bir bakarlar. Üçünün de gözü televizyona takılır.

PAN HAREKETİYLE DİĞER SAHNEYE GEÇİŞ YAPILIR.

16. İÇ – GÜN – BARDAKİ KADININ EVİ

Kadın ve 1. barmen yatak kıyafetleriyle birlikte kahvaltı ederler. Kadın mutlulukla barmene bakarken, barmen pencereye yansıyan televizyonu izler. Aynı program vardır.

PAN HAREKETİYLE DİĞER SAHNEYE GEÇİŞ YAPILIR.

17. İÇ – GÜN – TAKSİ DURAĞI

Taksici, diğer taksicilerle birlikte durakta oturur, çay içer. Durak kulübesindeki televizyonda aynı program açıktır.

PAN HAREKETİYLE DİĞER SAHNEYE GEÇİŞ YAPILIR.

18. İÇ – GÜN – OTOBÜS

Aynı Van – İstanbul otobüsündeki televizyonda aynı haber açıktır. Muavin ve öğretim görevlisi otobüste bu haberi izlerler.

PAN HAREKETİYLE DİĞER SAHNEYE GEÇİŞ YAPILIR.

19. İÇ – GÜN – YOL ÜSTÜ LOKANTASI

Kamyoncular lokantaki televizyondan aynı haberi izlerler.

PAN HAREKETİYLE DİĞER SAHNEYE GEÇİŞ YAPILIR.

20. DIŞ – GÜN – KÖY KAHVESİ

Yaşlı amca ve birkaç köylü aynı haberi köy kahvesindeki televizyondan izlerler.

PAN HAREKETİYLE DİĞER SAHNEYE GEÇİŞ YAPILIR.

21. DIŞ – GÜN – TEPE

Çoban koyunlarını güder. Kameraya dönüp bakar.

FADE OUT. *(Kararma sırasında ruhani ses efektleri ve müzik sesleri birbirine karışır.*

Sonra sadece müzik kalır.)

3.2. Üretim

Filmin çekimlerine 2010 Ağustos ayının sonunda başladık. Film çekimlerinde ana kamera olarak Canon 5D Mark ii kullandım. Ses kaydı için de Sony Hd kamera kullandım. Diğer ekipmanlarımız; boom mikrofon, küçük ses kayıt cihazı, tripot, omuz aparatı, reflektör, 3 adet 600W, 800W, 1000W lamba, kino flo car kit, 3 adet dedo light. İstanbul çekimlerinde bazı çekimlerde ışık ve Spider Dolly de kullandık.

Filmin bir kısmını İstanbul'da bir kısmını da Irak'a benzeyen bir yerde çekmem gerekiyordu. İstanbul çevresinde Irak'a benzeyen bir alan bulsak bile, bu defa İstanbul'da kürtçe konuşabilen biri yaşlı, biri çocuk, bir de kamyon kullanmayı bilen toplam 3 oyuncu bulmam, bir de kamyon kiralamam gerekiyordu. Bütün bunları da en az bütçeyle mümkünse parasız halletmem gerekiyordu.

Şırnak'lı arkadaşımın daveti üzerine Şırnak'a gitmeye karar verdik. Filmde aynı zamanda oyunculuk, Şırnak'taki sahnelerde kostüm, sanat danışmanlığı ve çevirmenlik yapan arkadaşım Heqi Tonx'un evinde 5 gün misafir kaldık. Görüntü yönetmenim Ülgen Kuru, senarist Tunca Subaşı ve Heqi'yle birlikte Şırnak'a gittik. Heqi beni ailesiyle tanıştırdı, daha önce abilerine bahsetmiş ve onlar da kabaca bir araştırma yapmışlardı. Ben onlara ne yapmak istediğimi anlattım, onlar da nereden bulabileceğimi söylediler ve ekipten biri olarak yardım ettiler. Cemal Tonx, Heqi'nin abisi, Kamyoncuyu oynadı. Çok memnun kaldı, hiç zorlanmadı, hatta bir kamyoncu nasıl olur konusunda bana fikirler verdi. Kendisi gerçekten Şırnak Kamyoncular Derneği başkanıdır. Heqi'nin ortanca yeğeni Mehdi Tonka çobanı oynadı. Zaten biz gelmeden önce rolüne hazırmış. Yine Heqi'nin uzaktan akrabası olan Cemil Tonx'da yaşlı dedeyi oynadı. Oyuncular konusunda oldukça şanslıydım.

Kürtçe diyaloglar konusunda bana fikir verdiler. Farklı şivelerin konuşulduğunu öğrendim. Cemil amca, 15 yıl Irak'ta yaşamıştı ve hangi şivede konuşulması gerektiğini, kamyonların nerede mal bıraktığını ve gerçekten o bölgeye yakın köy isimleri söyledi. Diyalogları ekledik, gidişatı ve nelerin mutlaka konuşulması gerektiği konusunda anlaştık, gerisini doğaçlama yaptılar.

Şırnak'a giderken çekim iznimiz yoktu. Ezel hoca beni Çiğdem Mater'e yönlendirmişti ve Çiğdem oraya gitmemem gerektiğini söyledi. Ama ben Heqi'ya güveniyordum ve gideceğimi haber verdim. Şırnak'a geldiğimde yanımda Jandarma İl Komutanından Belediye Başkanına, avukatlara kadar bir sürü telefon vardı. Ama hiçbirine gerek kalmadı.

Kamyoncu rolünü oynayan Cemal abi, bizim prodüksiyon amirimiz ve benim sponsorum da oldu aynı zamanda. Biz Şırnak'ın içinde kalıyorduk ama çekim yaptığımız yerler bir buçuk saat uzaklıkta Cizre'ye yakın bir köydü. Şırnak'a giriş çıkışlarda arabamız kontrol ediliyordu, bagajda ekipmanları ve benim sapsarı saçlarımı gören jandarmalara Cemal abi, İstanbul'dan gelen akrabalar olduğumuzu ve düğün çekmek için kamera getirdiğimizi söylüyordu. 5 gün boyunca aynı yalanı söyledik, bir aksilik çıkmadı. Kamyon mekanları için Cemal abi bizi Uludere köyüne götürdü.

Burası onun kendi köyüdü ve korucular akrabasıydı. Korucular çekim boyunca yanımızdan ayrılmadılar, biri klaket diğeri de boom tuttu, kalaşnikofları hep yanlarındaydı.

Bir kere öğle yemeğinde çingene mangalı yakıp bize saç kavurma pişirdiler ve kalaşnikofla ateş etmemize izin verdiler. Sanırım hayatımda bir daha böyle deneyim yaşayamam.

Birinci çekim gününde yaşlı amca ve çobanın sahnesini çektik. Cemal abi her sahneyi sadece bir tekrar çekeceğimizi düşünmüştü ve öğle yemeğini ağırdan alıyordu. Biz de o bir şey demeden, bir şey diyemiyorduk, küçük kardeşinin misafiriydik sonuçta. O gün akşamüstü çekime başlayabildik ve biraz karanlığa kaldık. Ama mekanımız güzeldi.

Ertesi gün kamyonlu sahneleri çektik. Cemal abi bize kamyon buldu ve uygun fiyata anlaştık. Şırnak'tan Cizre'ye kadar Cemal abinin tekli planlarını ve kamyonun dışarıdan görüntülerini çektik. Ayrıca yolda arabanın sunroofundan yolu da çektik. Yine Cemal abi jandarma noktalarına girmeden beni uyarıyordu, ben içeri girip kameranın üzerini örtüyordum. Kontrol noktasını geçince tekrar çıkıp çekime devam ediyordum. Cizre'den Uludere köyüne kadar da kamyonla devam ettik. Uludere köyünde Cemil amca'yı evinden aldık, tembih ettiğimiz gibi aynı kıyafetlerini giymişti. Kamyoncu ve yaşlı amcanın sahnelerini çektik. Yolun darlığından ve toprak olmasından dolayı biraz zorlandık. Ama Cemal abi yolda bu çekimi yapmamıza izin vermeyeceklerini ve burada güvende olduğumuzu söylüyordu. Haklıydı, bir dağın arkasında bizi gören boomcu ve klaketçi koruculardan başkası yoktu. Bugünü de atlattık.

3. günde Ülgen ve Tunca zehirlendiler ve hasta oldular. O gün yattılar. Ben akşamüstü Mehdi'nin yakın yüz planını evin balkonunda tekrar çektim, diğer çekim oldukça karanlıktı çünkü.

Son günümüzde dinlenme tesisini çektik. Yayla Bünyan salonu diye bir kebabçıya gittik, yine Cemal abinin bir ahpabıydı. Bize çok yardımcı oldular. Hem oynadılar hem asistanlık yaptılar.

Sonuç olarak 4 gece 5 gün Şırnak'ta kaldık. Muhteşem bir aile tanıdım, Cemal abi 4 gün bizim yüzümüzden işe gitmedi, her gün sabah akşam bizi her yere arabayla götürdü. Hanımlar gün sonunda film maceralarımızı dinlediler, çocuklar bilgisayara aktardığımız görüntüleri izlediler. Benim kendi adıma 4 günlük çekimin ötesinde, hiçbir zaman karşılığını veremeyeceğim bir zaman geçirdim ve hakkını ödeyemeyeceğim insanlar tanıdım.

Şırnak çekimlerini **29, 31 Ağustos ve 1 Eylül 2010** tarihlerinde gerçekleştirdik.

İstanbul'un daha kolay olacağını düşünmüştüm ama Şırnak'tan daha zor geçti çekimler. Günlerce malzemeleri teslim edemedim ve herkesin programının uyacağı günü bekledim. İstanbul'da önce Kapalı Çarşıdaki çekimleri yapmaya karar verdim. Enstitüden izin aldım ve Kapalı Çarşı Esnaf ve Sanatkar derneğinden iznim çıktı. Çarşı genelinde iznim vardı ancak bir kafe ve kuyumcu dükkanı da gerekiyordu. Dernek beni yönlendirdi. Bana çarşığı tanıtan takı tasarımcısı arkadaşım Rafi de çok yardımcı oldu. Modern Alyans'la konuştuk ve çekim saati belirledik. Ardından ben Şark Kahvesiyle görüştim. Birkaç günde ancak izin alabildim. Oyuncularımı aynı

gün denk getirebilmek için biraz bekledim ve **21 Eylül 2010** tarihinde Kapalı Çarşı çekimimi gerçekleştirdim.

Önce Şark Kahvesindeki çekimi yaptık. Ardından ayaklı borsaya gidip Borsacı Çetin'in planlarını çektik. Ancak borsa 11:00 de açılıyordu ve saat 11 olunca bizi o dar koridordan kovdular. Ama, biz çekime devam ettik. Bu planları bitirince Modern Alyans'a kuyumcu planlarını çekmeye gittik ancak sahibi söylediğimiz zamanı geçirdiğimiz için artık çekime izin vermediğini söyledi. Benim için çok kötü bir andı, çünkü oyuncularımı denk getirebileceğim bir başka tarih olmayacaktı. Hepsinin dizi çekimleri başlıyordu. Görüntü yönetmenim Ülgen, yandaki kuyumcudan bir şekilde izin aldı. Ben çok şaşırılmıştım. Hemen çekime başladık. Tahmin ettiğimizden biraz uzun sürdü, çünkü içeri müşteri girdiğinde çekim yapamıyorduk. Sonra bizi ordan da kibar bir dille gönderdiler, ama çekimlerimiz bitmişti. Son olarak da çaycının tekli planlarını çektik. Bu çekimlere kamerayı genelde aktüel olarak kullandık. Çaycının takip sahnelerinde spider dolly kullandık. Çarşı içinde de planlar çektik, ancak sonradan onları filme koymaktan vazgeçtim. O gün çekimlerde bana Umut Vardarlı ve Tolga Subaşı asistanlık yaptı.

27 Eylül 2010 tarihinde Hasan'ın evi ve internet cafe planlarını çektik. Malzemeleri taşımak benim için çok yorucu ve masraflı oluyordu. Ortaköy'de oturduğumdan bu planları Ortaköy'de çekmeye karar verdim. Hem Hasan'ın yürüme planları için güzel sokaklar da vardı. Önce Ortaköy'deki bir internet kafeye anlaştık. Hava kararınca da çekimleri yaptık. Önce internet kafe iç çekimlerini daha sonra da Hasan'ın evine yürüyüş sahnelerini farklı sokaklarda çektik. Gece kullanmak için ışığımız yoktu, reflektör kullandık. Ayrıca yuvarlak led bir lamba almıştım, ülgen onu kameranın üzerine bantladı. Çok karanlık yerlerde o lambayı açtık, mavi bir ışık olsa da en azından birşeyleri görünür kılıyordu. Daha sonra arkadaşım Ali'nin evinde de ev sahnesini çektik. Anne rolünü Tunca'nın teyzesi Perihan teyze oynadı. Perihan teyzenin biraz alışmasını bekledik, provalar yaptık. Biraz evi de değiştirdik, danteller, örtüler koyduk. Ev dekorunu bir annenin yapacağı gibi düzenlemeye çalıştık. O gün çekimimiz sabah 5 te bitti. O günkü en büyük problemim ışıktı.

28 Eylül 2010 tarihinde bar sahnesini çektim. Önce Roxy barda çekecektim. Ama yaz dönemi daha yeni bitmişti ve bar kapalıydı. Ya açılmasını bekleyecektim, ya da başka bir barda çekecektim. Ben de Corridor barın sahiplerinden olan arkadaşım Osman İlder Yalın'a rica ettim, o da seve seve kabul etti. Zaten bar ışık almıyordu, o yüzden gündüz çekebildik. Yeterince kalabağı toplayamamaktan korkmuştum. Aslında toplayamadım da, ancak barın yapısı dar ve uzundu. Bu yüzden çekim yapacağımız yere insanları toplayarak kalabalık bir görünütü vermeye çalıştık. Işık konusunda yetersiz olduğumuzu fark etmiştim. Bu yüzden Orion'da çalışan ışıkçı arkadaşım Arif Çizmecici'nin bana yardım etmesi için Orion'un sahiplerinden Ulutaş Yazıcı'dan izin aldım. O gün Arif olduğu için de hızlıca çekimleri yaptık. Ayrıca o gün arkadaşım Tuğçe de asistanlık yaptı.

Bu arada bardaki kadın rolünü oynayacak kişiyi gerçekten çok aradım. Pek çok arkadaşına danıştım, bana oyuncu önerdiler, ama buluşamadık. Süreç uzadıkça uzuyordu. Sonunda bir arkadaşımı oynamaya ikna ettim ancak kendisi oyuncu değildi. Hem çekimi yetiştirmem gerekiyordu, çünkü Osman bana belli bir gün söylemişti, hem de bardaki kadının rolü kolay değildi. Dönem arkadaşım Deniz Ceyhan'a danıştım ve onun sayesinde Serap Uluyol Karanfilci'yle tanıştım. Kendisi bu rolde oynamayı kabul etti ve gerçekten çok içime sindi. Yine çekimden bir gün önce bar şefini oynayacak arkadaşım hiç bir şey demeden Kapadokya'ya gitti ve defalarca aramam sonucunda gece çekime gelemeyeceğini öğrendim. Ne yapacağımı bilemiyordum. Sonunda bardaki kadının yakın arkadaşı rolünü oynayacak arkadaşım Hakan Çimenli'nin bar şefi rolü oynamasına karar verdim. Yakın arkadaş rolü de Tunca'ya kaldı. Hakan'ın oyunculuk eğitimi ve deneyimi vardı, bu yüzden bar şefi rolünü oynaması daha doğru bir karar oldu.

30 Eylül 2010 tarihinde taksi sahnesini çektim. Daha önce Pera Palas taksiyle görüşmüş ve uygun bir fiyata anlaşmıştık. Taksiciyi arkadaşım Bülent Şakrak oynayacaktı. O gün çekime yetişmek için taksici kostümüyle dolaşmıştı. Bütün gün üzerinde deri ceket ve kareli gömlekle gezmişti. Ayrıca, kendisinin daha önce bir dizide taksici rolü oynadığını da daha sonra öğrendim. Önce taksi durağındaki sahneyi çektim. Daha sonra Ülgen'le taksiye car kit'i yerleştirdik. Car kit koltuğun arkasına ve direksiyona bir şekilde bağlayabildiğin kino flo lambalardır. Aracın çakmak bölümü çalışmıyordu, biz de arabanın aküsüne bağladık ve kabloları kamufle ettik.

Hazılığımızı yaptıktan sonra Bülent'le yola çıktık. Ama önce Yan Gastro Bar'ın girişinde bardaki kadının bardan çıkış sahnesini çektik. Bu çekimi hızlıca bitirip taksi içindeki sahneleri çekmeye başladık. Ben taksiyle mutlaka köprüden geçmek istiyordum. Karşıya geçmeden kadının taksiden indiği sahneleri çektik. Sosyetik bir semt olması gerekiyordu, müstakil bir evin önünde durması gerekiyordu. Ama öyle bir evi olan tanıdığım yoktu. Ben de Sinefekt'in arka sokağında çekmeye karar verdim. Eğer biri şikayet ederse Sinefek'e kaçacaktım ve film çekiyorum dememi kimse garipsemeyecekti. Ayrıca o sokakta öyle evler de vardı. Sonuç olarak kimse bizi o sokaktan kovmadan çekimi yaptık. Buradaki en büyük sorun yine ışıktı. Yola devam ettik. Yol boyunca Serap'ın ve Bülent'in teklilerini çektik. Köprü sahnesi de yine ışıktan dolayı tam istediğim gibi olmadı ama daha aydınlık yapmanın da imkanı yoktu.

Anadolu yakasına gelene kadar Serap'ın çekimleri bitti ve onu gönderdik. Daha sonra öğretim görevlisi rolündeki Haldun Aytı'yla buluştuk ve onun çekimlerine başladık.

Öğretim görevlisini bulmakta da zorlandım. Hep aklımda Çetin hoca vardı, ama prensip olarak hiçbir öğrencisinin filminde oynamadığını öğrenince dünya başıma yıkıldı. Ezel hocadan destek istedim, ama Çetin hoca ikna olmadı. Bir şekilde daha iyisini bulacağıma dair bir inancı vardı. Günler sonra daha önce çalışmış olduğum bir reklamda yan rolde oynayan Haldun Aytı geldi aklıma. Çok hoşsohbet bir insandı. Proje klasörümde telefonunu buldum, buluştuk ve projeyi

anlattım. Kabul etti.

Geniş bir caddede Haldun abinin taksiye binişini çektik. Daha sonra Harem'e doğru gittik ve yol boyunca Haldun abinin ve Bülent'in tekli planlarını çektik. Harem'de Haldun abinin taksiden inişini çekmek istiyordum. Ama oradaki görevliler izin almamız gerektiğini söylediler. Bu kadar küçük bir çekim için izin istemelerine kızıştım, saat de gece 10 olmuştu. Haldun abinin basın kartı sayesinde Harem'de taksiden iniş sahnesini ve bekleme sahnelerini çektik. Daha sonra Bülent oradan ayrıldı ve arkadaşım Ali geldi. Çünkü Ülgen de ben de araba kullanmayı bilmiyoruz. Hep beraber taksiyi teslim ettik. Taksici geciktiğimiz için bize kızdı ve daha fazla para istedi. Bir şekilde durumu tatlıya bağladık.

1 Ekim 2010 tarihinde bardaki kadının ev sahnesini çektik. Bunun için Filmside Prodüksiyon Şirketinin Bebek'teki ofisini kullandık. Güzel bir kahvaltı sofrası hazırladık, ama sonra o sofrayı hiç görmedik. Karşılıklı oturmalarını ve bar şefinin kadının arkasındaki pencereye yansıyan görüntüden tv izlemesini istiyordum. Televizyonu pencerenin karşısına çekerek yansımayı gerçekleştiremedik, oda çok aydınlıktı. Ayrıca çekim için de ışığa ihtiyacımız vardı. Pencereye görüntüyü postta koymak yerine, çekimi tek planda değil 2 planda yapmaya karar verdim. Bar şefi ve kadını ayrı ayrı çektim.

6 Ekim 2010 tarihinde otobüs ve terminal sahnelerini çektim. Bu çekimler sırasında hep otobüs aradım. Otobüsün günlük kirası bütçemi aşıyordu. Boş otobüs bulsam bile nasıl dolduracaktım. Önce özel turlar düzenleyen bir tanıdık buldum ve onunla uygun fiyata anlaştım. Ancak araç Yalova'dan yola çıkacaktı. Benim ve ekibin Yalova'ya gitmemiz gerekiyordu. Otobüsün sahibi eş dostu araca dolduracağına söz verdi. Birkaç gün sonra aradı ve İstanbul'a geleceğini söyledi. Ancak ben o tarihte henüz öğretim görevlisini oynayacak bir oyuncu bulamamıştım. Hemen ertesi gün de otobüs uzun bir tura gitti. Böylece bu opsiyonumu kaybetmiş oldum.

Kapalı Çarşı'da çekim yaptığımız günün sonunda Çemberlitaş hamamının orada park halinde duran tur otobüsleri görmüştük. Tesadüfen içinde şoför olan bir araca yaklaştık ve hızlıca derdimizi anlattık. Şoför gerçek bir lazdı, ama çekimden anlıyor gibi konuşuyordu. Biz çekimi dolu otobüsle yapmak istediğimizi söyledik, o da tüm yolcuların çekik gözlü olduğunu ve devamlılık sorunu yaşayacağımızı söyledi. Ama bize yardımcı olacağına söz verdi, otobüs kendisinin olduğundan hiç para da almayacaktı. Çok sevinmiştik. Daha sonra laz şoförün Almanya'da görüntü yönetmenliği yaptığını öğrendik. Sıkılmış dönmüştü. Böylece neden çekimden anladığını da anlamış olduk. Arabanın müsait olduğu zamanlar ben değildim, benim müsait olduğum zaman da otobüs Türkiye turuna gitti. Ama başka bir arkadaşına sözünü devretti. Fakat yine günleri denk getiremiyorduk.

Okula danışmaya karar verdim. Enstitü beni rektör yardımcısı Celal Kılıç'a yönlendirdi. Celal beye derdimi anlattım ve hemen yardımcı oldu. Okulun servis otobüslerinde çekebileceğimi

söyledi. Ülgen'le diğer gün okula gidip park halindeki otobüslere baktık ve çok küçük olduğunu farkettilik. Bizim için uygun değildi.

Sonra ben Esenler garında İstanbul'a yakın yerlere giden tüm otobüs şirketlerini aradım ve hepsiyle yarım saat konuştum. 3 tanesinden randevu almayı başardım. Ülgen'le bir gün Esenler garına gittik. İstanbul Seyahat'le görüştük. İstanbul Seyahat, otobüste içinde yolcu varken çekmemize müsaade ediyordu ve satın alacağımız biletlerde de indirim yapıyordu. Silivriye gidip gelecektik. Diğer 2 otobüs firması bizi görünce hemen vazgeçmişti zaten. Sonra arkadaşım Ali'nin dediği bir şey aklıma geldi. Öğrencilik yıllarında Efe Tur'dan sponsorluk aldıklarını söylemişti. Bir de Efe Tur'u deneyelim dedik. Randevumuz olmadığı halde Efe Tur'daki Asil beye derdimizi anlattık. Hemen evet dedi, Ülgen'le inanamadık. Çekimden 2 gün önce haber verecektik ve otobüsümüz hazırды. İstanbul Seyahat'ten vazgeçtik, çekimi Efe Tur'la yapmaya karar verdik.

Boş bir otobüsümüz vardı ve içini dolu göstermeliydik. Ama tüm arkadaşlarımı bar çekiminde kullanmışım. Ayrıca hafta içiydi ve herkesin işi vardı. Life Ajans'tan Özgür Elvan her zamanki gibi imdadıma yetişti ve 5 tane oyuncusunu gönderdi. Yine 1 gün önceden başka bir kriz daha oldu. Görüntü yönetmenim Ülgen çekime gelemeyecekti. Ben kamerayı kullanmayı biliyordum ama onun kadar düzgün tutamıyordum. Kamera asistanı arkadaşlarımı, görüntü yönetmeni arkadaşlarımı aradım, sonunda üniversiteden dönem arkadaşım müsait olduğunu ve gelebileceğini söyledi. Sonra Ülgen'in işi iptal oldu ve çekimi bir görüntü yönetmeni ve bir kamera asistanıyla yaptık. Hiç yokken iki tane olmuşlardı. Çok mutluydum.

Efe Tur'un servisi bizi otobüslerinin kalktığı yere götürdü. İki tane de şoför bizi bekliyordu. Ülgen'le oyuncularımızı yerleştirdik ve şoförlerle bir rota belirledik. Çünkü arka planda çok şehir dokusu görünmemeliydi. Otobüsle Adana'ya gidiyorduk hikayeye göre. Yola çıktık. Önce Heqi'nin yolculara ikram dağıttığı sahneleri, sonra öğretim görevlisiyle konuşmalarını, daha sonra da yolcuların ve Heqi'nin tekli planlarını çektik. Otobüs içinde kamerayı hep elde kullandık. Şoförlere de danışarak bir dinlenme tesisinde durduk. Otobüsün dinlenme tesisine yanaşmasını çektik. Yol boyunca da çekimleri almaya devam ettik. Esenler garına geri döndük. Heqi ve Haldun abi bizimle kaldı, diğer oyuncularımızı yolcu ettik. Ayrıca o gün bana Tuğçe Kayaarası asistanlık yaptı.

Bir molanın ardından hava kararınca otobüsün önünde terminalde çekim yapmaya başladık. Otobüs önü çekimi benim için en zor ve stresli çekimdi. Işık yaptıktan sonra etrafımıza kalabalık toplandı. Sesli çekiyorduk ama çevredeki herkes konuşuyordu. Bir de anonslar başladı ve çok uzun sürüyordu. Bir dakika çekiyorsak 10 dakika bekliyorduk. Çevredeki insanlar bize hiç yardımcı olmuyordu ve çekimi engellemek için ellerinden geleni yapıyorlardı. Engelleymeyeceğimizi anlayınca ölçeği daraltmaya karar verdik. Yakın çektiğimiz için kadrajımıza artık kimse girmiyordu. Açığa ses aldık ve anonsları da beklemekten vazgeçtik. Zor da olsa bu çekim de bitti.

10 Ekim 2010 son çekim günündü. Daphnis otelde öğretim görevlisinin otel sahnesini

çektik. Otel bulmak için de uğraştım. Çiğdem Mater, Anadolu Üniversitesi'nin Aksaray'da bir misafirhanesi olduğunu söylemişti. Ben de okuldaki eski danışman hocamı arayıp danıştım ve kendisi benim adıma müdürle konuştu, randevu aldı. Ben de filmi ve çekeceğim sahneyi anlatmak için otelle görüşmeye gittim. Görüşme oldukça iyi geçti ama daha sonra çekime izin vermediler. Sonra yine okula danışmaya karar verdim. Rektör yardımcısı Celil Kılıç, bana bir otel ismi verdi, müdürünü tanıyordu. Ben de arayıp konuştum ve çekim için izin aldım.

Çekim günü hazırlığımızı yaptık, Haldun abi gelince de çekimimizi tamamladık.

Kamerayı kullanmadan önce, kamerayı tanıyan görüntü yönetmeni arkadaşarımdan bazı ipuçları öğrendim. Ama yine de kamerayı tam randımanlı kullanabildiğimizi düşünmüyorum. Herkesin aynı tv programını izlediği bölümde pan hareketinin hızını tuturmalıydık, biraz zorlandık. Ne kadar kolay gibi görünse de farklı günlerde çektiğimiz görüntülerin hızlarını tuturmaya çalıştık.

Toplamda filmi 10 çekim gününde çektik. Çoğu zaman günde sadece bir sahne çekebildim. Prodüksiyon zorlukları beni oldukça yavaşlattı. Ama kendimi hep motive tuttum ve diğer gün teslim edeceğim gibi de hızlı çalışmaya gayret ettim. Yoksa, daha fazla da uzayabilirdi.

Filmde ekipman ve çeşitli konularda destek olan sponsorlarım oldu. Ancak maddi olarak destek olan bir sponsorum yoktu. Çekimler bittikten sonra Haldun Aytı aracılığıyla Fonex'ten bir randevu aldım. Hiç beklemediğim bir şekilde Fonex'in sanata destek veren bir firma olduğunu öğrendim. Fonex'e bir sunum yaptım ve bir teklifte bulundum. Biraz pazarlıktan sonra Fonex sponsorum oldu. Herşeyden önemlisi benim için sponsorluk anlamında bir başlangıç oldu.

3.3. Üretim Sonrası

Çekimlerin ardından bir süre sonra post prodüksiyon süreci başladı. Editör arkadaşım Ayhan Çetiner'le filmin kurgusuna başladık. Önce görüntü seçtik, çok fazla görüntüm vardı. Daha sonra senaryoya göre kaba kurgusunu bitirdik. Film beklediğimden uzun olacaktı. Miksaja ve color correctiona ihtiyacı vardı. İlk kurgudan sonra bazı değişiklikler yaptık. Beğenmediğim sahneler vardı, onları değiştirdik. Daha sade oyunculukların olduğu, kameranın daha düzgün kullanıldığı sahneleri seçtik. Mesela Çaycı genci ustupsuz, çok konuşan, yüzünde hep bir sırıtma olan biri olarak düşünmüştüm. Onur da böyle oynadı. Ama filmin bütününde böyle bir karakter çok abartılı ve karakatürize kaldı. Daha sonra Onur'un daha küçük oynadığı oyunlardan seçtik.

Filmi izledikten sonra bir şey beni rahatsız etti, önce ne olduğunu tanımlayamıyordum. Ama sonra filmin çok hızlı başladığına karar verdim. Senaryoya göre film kanalıktaki Saddam'ın idam edilme sesleriyle başlayacaktı ve kamera bir ruh gibi Kapalı Çarşı'dan içeri girip dolaşacaktı. Daha sonra bu girişten vazgeçtik, dolayısıyla film ayaklı borsanın kalabalık ve gürültülü sahnesiyle başladı. Filmin başına ek bir sahne çekmeye karar verdim. Ama sembolik bir şey olmalıydı.

Senaryoyla bağımsız ama ana fikir olarak aynı şeyi ifade etmeliydi.

Filmin adından da memnun değildik. Saddam Ölmüş adı önce bana absürd geliyordu. Birinden duymuş olmayı çağırıyordu. Saddam'ın öldüğünü böyle ifade edince sanki başka bir şey söylüyormuşsun gibi geliyordu. Cümle kendine yabancılaşıyordu. Ama çok düz bir anlatımı vardı.

Fikir filmin ismiyle birlikte Tunca'dan geldi. Filmin adı 'İz' olacaktı. Bu isim filmi dayandırdığımız temele de uyuyordu. Filmin başına düşündüğü sahne de sembolikti. Yakın çekimle biri cama hohlar, camda buğu olur. Bir el buğuya dokunur, el geri çekilir ve camda el izini görürüz. Filmin sonundaki devam sahnesi de aslında filmin mutlu sonu. Yakın çekimle biri cama hohlar, camda buğu olur. Bir el buğuya dokunur, el camda kalır. Böylece elin izi değil, elin kendisi orada kalır. Elin izini elin simülasyonu olarak, filmin sonundaki eli de gerçek olarak tanımlayabiliriz.

Filmin başına ve sonuna yeni çekilen bölümleri ekledik.

Filmin jenerik ve kredi bölümünü de bu görüntülerin üzerine yaptık. Grafik tasarımını yönetmen arkadaşım Tunç 'Turbo' Dindaş'la yaptık. Yazı fontu ve geliş efektlerine karar verirken olabildiğince sade olmasına karar verdik.

Maalesef, filmi post aşaması tamamlanamadan sunmak zorunda kalıyorum. Filmin color correction ve miksaja girmesi gerekiyor. Color correction'ı 1000 Volt post prodüksiyonda, miksajı da Cem Gönenç'le yapacağım. Jüri sunumundan sonra filmi belki kısaltma kararı alabiliriz. Tüm bu şirketler rica üzerine sponsor olup yardımcı oluyorlar. Filmimi düzeltmem gerekirse buna şansım olmayabilir. Bu yüzden kurgunun karar verilmiş son hali üzerinden renk ve ses tasarımını yapacağım.

Film sonbahar sonunda geçiyor. Ama ben bazı sahneleri yaz sonu, bazı sahneleri de sonbahar başı çektim. Dolayısıyla, filmin genel rengi sonbahar sonunu hissettirmeli. Çok sıcak renkler kullanmayacağım. Filmde ışıktan kaynaklı hataları da olabildiğince dengelemeye çalışacağım. Özellikle gece planlarında çok karanlık olan sahneleri düzeltmeyi deneyeceğim.

Ses dizaynı için de şunları söyleyebilirim. Filmin en başında görüntüyle senkron hohlama sesi olacak, belki birkaç nota sesi gibi tek tük sesler ekleyebilirim. Film boyunca ortam sesi olacak. Otobüs sahnesinde müzik kullanabilirim. Kamyon sahnesinde, gerçekten kamyonun içinde çalan türküleri kullanacağım. Dinlenme tesisinde de fonda bir müzik olabilir. Takside de, taksici radyo dinliyor. Haberlerin ardından bir müzik olabilir. Panlı sahnelerde de tvdeki haber sesinin altında müzik olacak. Krediler bölümünde de yine hohlama sesinin ardından müzik devam edecek.

Müzikle ilgili projenin en başından beri aklım karıştı. Neyin uygun olduğunu bulabilmek için pek çok müzik dinledim. Daha sonra yönetmen bir arkadaşım vasıtasıyla, Özgür Akgül'le tanıştım. Kendisi film ve reklam müzikler yapan bir müzisyen. Filmin kaba kurgusunu ona izlettim

ve aslında ne olması gerektiğine dair Babil ve Manolya filmlerini referans gösterdim. Özgür daha sonra bana daha önce yapmış olduğu bir müziği gönderdi. İçinde değişik temalar olan bir müzikti. İçinde filme uygun bir tema olup olmadığını konuştuk, bence yoktu. Daha sonra ben Özgür'e referans olabilecek bir müzik aramaya devam ettim, bu zaman zarfında da Özgür bana film için yapılmış yeni bir deneme göndermedi.

Tesadüfen hem editör hem müzisyen bir arkadaşına danıştım. İhtiyaç Molası isimli grupta solist, gitarist ve besteciydi. Filmden bahsettim ve dinlemek için önerebileceği bir şey olup olmadığını sordum. Taner bana 'Milat' isimli albümlerinden 'Çizgi' isimli parçayı önerdi. Ben albümü birkaç gün dinledim ve albümdeki 'Çengi' isimli başka bir parçanın filme daha çok uyabileceğini düşündüm. Ancak, filme koyup deneyemedim. Bunun için hem kurguyu yapan arkadaşım Ayhan'ın hem de ses dizaynı sırasında Cem abinin de fikrini almaya ihtiyacım var.

Filmdeki kürtçe bölümler de tükçe altyazılı olacak.

4. DEĞERLENDİRME VE SONUÇ

İz filminin her aşaması benim için zorlayıcı bir deneyim oldu. Bu filmi yapmaya başlarken beni en çok heyecanladırın şey oyuncularla çalışmak oldu. Diğer filmim İd'de böyle bir çalışma pek söz konusu olmadı. Çünkü sadece bazı beden uzuvlarının oyunları vardı. Müzik sürekli devam ediyordu ve hiç diyalog yoktu. Ama bu filmde hem kalabalık bir kadroyla oyuncu çalışması yapabilecektim, hem de prodüksiyon anlamında da yeni bir deneyim kazanacaktım.

Açıkçası bu filmde bir prodüktörüm olsun çok istemişim. Çünkü, filmin organizasyonun yaparken çoğu zaman sahneyle ilgili düşünmeye fırsat kalmıyordu. Herşey birden hazır oluyordu ve çoğu zaman oyuncularla sadece telefonda konuşarak filmi ve rollerini anlatmak zorunda kalıyordum. Çekimden kısa bir süre önce de yüzyüze konuşma fırsatımız oluyordu. Bu eksiği çok prova sahne çekerek telafi etmeye çalıştım. Ama planım oyuncularla günler öncesinden konuşmak, onların da fikirlerini almak ve rollerine hazırlanmaları için fırsat vermektir. Bu süreç çoğu zaman tam planladığım gibi gerçekleşmedi. Genelde gerçekten oyunculuk yapan insanlarla çalıştım, bu benim en büyük şansım.

İstedğim kamerayla çekim yaptım ancak objektiflerim çok eskisiydi. Daha iyi bir objektifle çalışabilseydik alan derinliği daha fazla olan görüntüler elde edebilirdik. Ben objektif kiralayamadım, rica ettiğim insanlar vermeye yanaşmadı. Ayrıca, Ülgen'in de bu kamerayla ilk denemesiydi. Genelde dış çekim yaptığımız için çok zorlanmadık. Ama iç çekimleri fazla olan bir senaryo olsaydı, görüntüler konusunda sıkıntı yaşardık. Çünkü yok denecek kadar da az ışık malzememiz vardı.

Bu filmle 2 senedir biriktirdiğim bütün kredilerimi harcadım. Kısa film yapmak kolay ama bir o kadar da zor. Görüntü kalitesini yüksek tutmak artık daha ucuz ama yine de zor. Çünkü, hep

birilerinden bir şey rica ediyorsunuz. Bazen sponsorluk derecesine varıyor, bazen sadece iyilik oluyor.

İz filminin prodüksiyon süreci oldukça sıkıntılıydı. Her sahnenin çekimi için her zaman sadece bir şansım oldu, bu olmadı yarın deneriz diyemedim. Bazen ekibi çok yordum, bazen mutlaka yapacağım dediğim fikirlerimden vazgeçtim, bazen de elimdekiyle yetinmek zorunda kaldım, bazen de planladığımdan daha güzel oldu herşey.

Sonuç olarak ben film yapım sürecinde aklımı, gücümü ve kalbimi kısacası kendimi bütünüyle bu filme verdim. Ama yine de yeterli olduğunu düşünmüyorum. Tahminimce, bu filmi izleyenler ekipçe cesur olduğumuzu, çok çalıştığımızı ve özendiğimizi düşünecekler ve filmin ne demek istediğini anlayacaklar; ama bunu kısa filmin mecrasını gözeterek, bir takdir duygusuyla yapacaklar. Ama bu filme hayran kalmayacaklar. Ben izleyicinin bu filmi göz açıp kapayıncaya kadar, görselliğinden de etkilenerek, merakla izlemesini; filmin ana fikrini anladıktan sonra kendine göre yorumlamasını istedim.

Sanırım bu filmle gerçekten zorlayıcı bir sürecin kendimce altından kalktım, istediğim düzeyde değil ama yine de kendi gelişim sürecime göre izleyiciye daha iyi ulaşabileceğimi umuyorum. Bir sonraki filmimi yapmak benim için daha da zor olacak. Ama sonunda aklındaki fikri izlemek gerçekten çok güzel bir duygu, bütün sıkıntıya değer...

5. EKLER

'İZ' EKİP LİSTESİ

YÖNETMEN	Simge GÖKBAYRAK
ÖYKÜ	Tunca SUBAŞI
SENARYO	Simge GÖKBAYRAK Tunca SUBAŞI
PRODÜKTÖR	Simge GÖKBAYRAK
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ	Ülgen KORU
ÖZGÜN MÜZİK	Özgür AKGÜL Dinçer Demirci
EDİTÖR	Ayhan ÇETİNER
COLOR CORRECTION	James NORMAN
SES DİZAYN	Cem GÖNENÇ
GRAFİK DİZAYN	Tunç 'Turbo' DİNDAŞ
MÜZİK	Alıntı yapılan müzikler: Hotel Costes Vol 8 Parov Stelar 'Kiss Kiss' Hotel Costes Vol 8 Ralph Myerz and The Jack Harren Band 'Think Twice' Yıldız TİLBE 'Sevilen Kadın Üzülür mü?' Müzeyyen SENAR 'Akşam Oldu Hüzünlendim Ben Yine' Elif Biyani & Hozan Remzi 'Şehnaz'

OYUNCULAR

BORSACI ÇETİN	Erdal YILDIRIM
ÇAYCI GENÇ	Onur ÖZAYDIN
KUYUMCU EMRE	Reha KADAK
HASAN	Burak ŞENBAK
HASAN VE BARMEN CÜNEYT'İN ANNESİ	Perihan IŞILGANER
BARMEN CÜNEYT	F. Tolga SUBAŞI
BAR ŞEFİ HAKAN	Hakan ÇİMENLİ
BARDAKİ KADIN	Serap ULUYOL KARANFİLCİ
TAKSİCİ	Bülent ŞAKRAK
ÖĞRETİM GÖREVLİSİ	Haldun AYTI
MUAVİN	Heqi TONX
KAMYONCU	Cemal TONX
YAŞLI ADAM	Cemil TONX
ÇOBAN	Mehdi TONKA

KUYUMCUDAKİ ADAM	Ramazan GÜLEROĞLU
BODYGUARD	Mehmet KAHRAMAN
DJ	Can ERTAŞ
BARDAKİ KADININ ARKADAŞLARI	İhsan Tunca SUBAŞI Neslihan UZER
BARDAKİLER	Ayça KESEBİR Arif ÇİZMECİ Elif ŞENGÜL AVCI Guido CASARETTO Doğa OKAY Tayfun KESEBİR Nurdan ŞAHİN
TAKSİ DURAĞINDAKİLER	Ersin OLGAÇ Pera Taksi Çalışanları
OTOBÜS YOLCULARI	Aynur İŞILGANER SUBAŞI Tufan ERCAN Ömer GÜLMEZ Duygu KORKMAZ Hanife EZAL Hüseyin ERİŞKİN Hüseyin GÜLER Efe Tur çalışanları
ŞOFÖR 1	Ömer NAMDAR
ŞOFÖR 2	Mehmet TONKA
DİNLENME TESİSİNDEKİ GARSON	Baki GÜNGEN
DİNLENME TESİSİNDEKİLER	Hasan NAMDAR Ömer ÇAKAN Veysi NAMDAR Tunca SUBAŞI

TEŞEKKÜR EDERİM...
KADİR HAS ÜNİVERSİTESİ
EZEL AKAY
ÇETİN SARIKARTAL
ALİ TANER BALTACI
TAMER BAŞARAN
TONX AİLESİ
HEQI TONX
CEMAL TONX
ÖZGÜR ELVAN
NESLİHAN UZER
GÜL AYDIN
GAMZE YEGÜL
OSMAN İLDER YALIN
CELAL KILIÇ
ALİ KOCAARSLAN
EZGİ BUNDAK
ARIF ÇİZMECİ

DENİZ CEYHAN
RAFFİ ARZUMAN
ERSİN OLGAÇ
MEMET SALICI
TUĞÇE KAYAARASI
UMUT VARDARLI
CÜNEYT DENİZER
ÇİĞDEM MATER
YAYLA BÜRYAN SALONU – ŞIRNAK
KAPALI ÇARŞI ESNAF VE SANATKAR DERNEĞİ
ŞARK KAHVESİ
MEHMET CÜMBÜŞ MÜCEVHERAT
YAN GASTRO BAR
CANDAN İNTERNET CAFE
PERA PALAS TAKSİ
HOTEL DAPHNIS
AYŞEGÜL AŞOĞLU
SİNEM SELÇUK
MEHMET HOCAOĞLU
MEHMET ASİL ELTEM
HALDUN AYTI
GÜHER GÜR MEN

Annem HANİFE ERGEN
Babam A. ARMAĞAN GÖKBAYRAK
Teyzem SEMİHA ERGEN

'İZ' FİLMİNİN SPONSORLARI

FONEX FİLMİN ANA SPONSORUDUR.

FİLM SİDE PRODÜKSİYON
FİLM LİNE PRODÜKSİYON
1000 VOLT POST PRODÜKSİYON
ORION IŞIK VE KAMERA
İSTANBUL KAMERA IŞIK GRİP
LİFE CAST AJANS VE PRODUCTION
EFE TUR
HOTEL DAPHNIS
CORRIDOR BAR
DUO MÜZİK TASARIM